

TAIKI, EEN JAPANESE WOLF

Written by

Karin van der Meer

Directed by

Mirjam de With

Based on a true story

BEGIN SEQUENTIE

1 INT. VIRTUEEL STRIJDVELD - DAG 1 1

We zijn in een donker bos, het licht dringt nauwelijks door. Lord of the rings-achtige omgeving. Rotsen, stenen, mos, bos. Opeens horen we een afgrijselijk gillen. Van een meisje.

Een monster rent in beeld. Zijn gruwelijke tentakels slepen achter hem aan. In één van de tentakels een meisjesfiguur. Krijsend om hulp. Haar grote bambi-ogen staren ons aan.

Vanuit een andere dimensie horen we BRUNO (9), zijn ietwat kinderlijke stem in steenkolen Engels:

BRUNO (O.S.)
I got him. I attack him.

Dan springt vanuit een boom een Avatar-achtige jongen op het monster, Bruno's virtuele alterego Taiki. In zijn hand een puntig wapen waar soms vlammen aan ontsnappen. Taiki probeert het monster uit te schakelen, maar het monster schudt hem van zich af. Ondertussen blijft het Avatarmeisje gillen. Taiki springt behendig over dikke boomstammen, volgt het monster.

BRUNO (O.S.) (CONT'D)
Assistance! Brothers! Help me!

Een doordringend kloppen op de deur.

LINDA (O.S.)
Bruno?

We zien hoe een andere Avatarjongen naast onze held komt rennen, in een poging een aanval te doen.

LINDA (O.S.) (CONT'D)
Heb je je koffer al gepakt? (...)
Bruno?

Bruno's poppetje en zijn maatje doen een aanval op het monster door brandende speren te gooien. Het monster schrikt, vertraagt.

LINDA (O.S.) (CONT'D)
We gaan over tien minuten weg.

Het monster brult. Gewond.

BRUNO (O.S.)
Yes! Yes! We have him.

LINDA (O.S.)
Ik zeg het niet nog een keer.

CUT TO:

2 INT. HUIZE VOLLENBERG / SLAAPKAMER BRUNO - DAG 1 2

BRUNO (9), nog in pyjama met ongekamd haar en koptelefoon op met microfoontje, zit achter een computerscherm. Op het scherm zien we de game en een werkbalk met icoontjes, een zgn. keuzemenu.

De gordijnen zijn dicht, de kamer is spaarzaam verlicht door een bureaulampje. De rest van het licht in de kamer komt van het computerscherm. Het bed is onopgemaakt, op het bed ligt een sporttas, open. Ernaast ligt een lange outdoor-broek, het prijskaartje er nog aan, een t-shirt, een schoenendoos met een paar gloednieuwe sneakers in felgroen en geel.

Bruno's avatarfiguurtje en zijn maatje bespringen het monster. Het Avatarmeisje ziet het hoopvol aan.

BRUNO

One, two....

Een bundel licht die de kamer in valt, verraadts dat de deur open gaat. Naast Bruno verschijnt een meisje. Frankie (5), aangekleed in korte broek met bergschoenen. In haar hand haar knuffel, Joey.

FRANKIE

Je bent nog niet eens aangekleed!

En dan zien we op het scherm dat het monster Taiki van zich afschudt. Taiki vliegt door de lucht en belandt tegen een boom.

Frankie kijkt naar het beeld.

FRANKIE (CONT'D)

Dood.

3 INT. HUIZE VOLLENBERG - DAG 1 3

In de slaapkamer is LINDA VOLLENBERG-DE BOER (40), in sportieve vakantie-outfit, goed gemutst bezig de laatste spullen voor de vakantie te pakken. Muggenspul, zonnebrand, jodium, pleisters, pilletjes tegen reisziekte, aspirines, lichtelijk ongeorganiseerd want ondertussen is ze druk op haar telefoon, appjes lezen, antwoorden.

Frankie verschijnt in de deuropening, blijft daar hangen. Kijkt naar haar moeder. Haar moeder ziet haar zonder op te kijken.

LINDA

Is Bruno al klaar?

Linda stuurt een berichtje uit, gooit haar telefoon op het bed, checkt een doosje histamine op houdbaarheid, pakt dan meteen haar telefoon weer op als die begint piepen. Ze leest een berichtje. Frankie zwijgt. Linda kijkt op.

LINDA (CONT'D)

Niet dus.

Linda plugt haar oortjes in het telefoontoestel.

INT. VIRTUEEL/ANIMATIE STRIJDVELD - DAG 1

We zien op het scherm hoe Bruno's virtuele alter ego Taiki van het monster springt en naar zijn maatje rent die knock out tegen een boom ligt. Het meisje gilt nog harder.

We zien hoe Bruno op het scherm een vakje medische hulp aanvinkt. In het vakje een dokterskoffer en injectienaald.

Taiki begint het been van zijn maatje te spalpen. Via de koptelefoon horen we het jongetje met Japanse tongval.

JAPANESE GAMER (O.S.)

Leave me! Get the monster!

BRUNO

No! Then you go death... We get him later.

JAPANESE GAMER

No Taiki! Get the monster!

BRUNO

We can still have him. When we do it tosammen.

Het been is verbonden. Taiki steekt zijn hand uit. Trekt zijn maatje overeind.

INT. HUIZE VOLLENBERG / GANG / METERKAST - DAG 1

Linda loopt met haar oortjes in met ferme passen door de gang van het volgens de laatste mode ingerichte huis. Ze belt.

LINDA

Zweden. (...) Ja. Precies. Effe helemaal weg.

Linda opent een deur in de gang. Achter de deur bevindt zich een reeks schakelaars met nummertjes erop. Linda's ogen glijden langs de nummertjes die corresponderen met ruimtes in het huis die op een plattegrond staan die aan de binnenkant van de deur hangt. We zien staan: kamer Frankie, kamer Bruno, keuken, hal, badkamer. Etc.

INT. HUIZE VOLLENBERG / SLAAPKAMER BRUNO - DAG 1

Bruno is euforisch, hij heeft samen met zijn manke makker de achterstand ingehaald, ze staan op het punt om het monster uit te schakelen, en dan opeens gaat alles op zwart.

De computer valt uit. Het licht valt uit. Bruno drukt in paniek wat toetsen in op het toetsenbord. Er gebeurt niks. Hij doet zijn koptelefoon af, kijkt dan pas om zich heen. Zijn blik blijft hangen op de bureaulamp. Uit. Bruno probeert de schakelaar. Niks.

Hij staat op, struikelend bijna, zijn gezicht verraadt de wanhoop die hij voelt. Hij doet de hoofdschakelaar van de plafondlamp aan. Ook niks.

Dan gaat zijn deur open. Linda loopt naar binnen, oortjes in.

LINDA
(tegen Bruno)
Kom je lieverd? We gaan.
(vervolgt haar
telefoongesprek)
Nee, joh.

Ze trekt de gordijnen open. Het is in één keer dag.

LINDA (CONT'D)
Ik ga niet vliegen met al die
bagage. Weet je wel wat we allemaal
mee hebben? Chiel wil fietsen. En
kanoën. En hiken.

Linda loopt de kamer weer uit. Frankie blijkt in de deuropening te hebben meegekeken. Als Bruno haar ziet, maakt ze zich snel uit de voeten.

LINDA (CONT'D)
Tien dagen. (...) Ja. Heerlijk.

Bruno kan wel huilen. Hij gaat op bed zitten. Bekijkt de nieuwe kleren met afgrijzen.

Langs een onderhoudsvriendelijke tuin, met coniferenhaag, staat een volgeladen VOLVO stationwagen. Kano's op het dak, fietsen op een fietsensteun op de trekhaak. Voor de auto staan Linda, Frankie, Bruno en CHIEL VOLLENBERG (39), die ook gekleed is op het outdoor-avontuur.

Linda houdt een telefoon omhoog. Tijd voor een selfie.

LINDA
Smile.

Iedereen trekt zijn gezicht in een beproefd fotogenieke grimas, behalve Bruno. Die staart naar zijn geel/groene schoenen. Linda laat haar telefoon zakken.

LINDA (CONT'D)
Bruun.

CHIEL
Zullen we gewoon gaan?

BRUNO
Ze zijn lelijk.

LINDA
Meen je dat nou? Ze zijn enig! En
ze lopen heel lekker.

Linda houdt haar telefoon weer in de aanslag. Blick op Bruno. Chiel beseft dat ze pas gaan als de foto is gemaakt. Hij slaat zijn arm om Bruno's schouder.

CHIEL
We maken ze gewoon heel snel heel
vies.

Bruno blijft nors. Chiel kietelt hem in zijn zij zodat hij wel moet lachen. Iedereen lacht naar de telefoon.

Linda maakt de foto.

We zien een FREEZE FRAME van de foto. WIJ ZIJN OP VAKANTIE!
Staat eronder. Een blauw duimpje zweeft over de foto.

EINDE SEQUENTIE

8 INT. AUTO / NEDERLAND - DAG 1

8

Bruno kijkt uit het raam. We kijken met hem mee. We zien wolken voorbij schieten, bomen, verkeersborden, blauwe lucht. Af en toe staat de auto, dus ook de lucht en de bomen, stil voor een stoplicht, dan trekt de auto weer op. Ondertussen horen we:

CHIEL (O.S.)
Ik ga op reis en neem mee...

LINDA (O.S.)
Een goed humeur.

FRANKIE (O.S.)
Ik ga op reis en neem mee, een goed
humeur en mijn lieve Joey.

CHIEL (O.S.)
Bruno?

Bruno richt zijn blik weg van de bomen, naar binnen, de auto in. Naar de stapel boeken tussen Franky en hem in. Linda zit achter het stuur. Chiel zit naast haar. Franky zit te knuffelen met haar versleten knuffel Joey.

BRUNO
Ik ga op niet reis en neem niks
mee.

FRANKIE

Af! Je bent af!

BRUNO

Joh.

STEM NAVIGATOR

Over drie kilometer, neem op de
rotonde de eerste afslag.

FRANKIE

Die is ook af!

Franky moet heel erg lachen. Linda ook en Chiel ook. Zelfs
Bruno moet hier wel om grijnzen.

INT. AUTO / NEDERLAND - DAG 1 (ONDERGAANDE ZON)

TIMELAPSE

Bruno bladert door een boek. De letters zijn klein en
wiebelen met de bewegingen van de auto.

Frankie zit met haar tong tussen haar lippen te kleuren in
een kleurboek.

Linda rijdt nog steeds. Chiel zit naast haar. Zijn hand in
zijn zak, op zijn mobiele telefoon. Soms haalt hij hem even
naar boven, en kijkt hij er stiekem op. Om dat te verhullen,
doet hij extra zijn best met het spelletje.

CHIEL

... een racefiets, kleurpotloden,
pleisters, telefoon, kleurboek,
zonnebrandcreme, paspoort....
Nagelschaartje, voetbal, leesbril,
zonnebril, rijbewijs, boek,
notitieblokje, bankpas, borstel,
woordenboekje, thermoskan, zorgpas,
eh.... eh..... Frankie, help!

FRANKIE

Ik ben al af. Ik weet het niet.

Bruno slaat het boek dicht.

BRUNO

Ik word misselijk van lezen.

LINDA

Moet je het raampje een stukje open
doen.

Bruno laat het. Waarna Franky het raampje probeert te openen.
Ze drukt op het knopje, maar het raampje reageert niet.

CONTINUED:

CHIEL

Was het niet een sleepkabel? Ja, ja. Het was een sleepkabel. En daarna kwam een routebeschrijving, wandelschoenen, reflectievest, handdoek, muggenspul, tandenstokers en dan plak ik er nu aan vast... een telefoon voor noodgevallen.

Op het moment dat Chiel het zegt, pakt hij zijn telefoon uit zijn zak. Hij heeft hem op de trilstand staan en heeft een berichtje binnen.

LINDA

Nee, dat gaan we dus niet doen. Die laten we in de zak.

Linda werpt een blik richting telefoontoestel in Chiels handen. Chiel kijkt op het toestel.

FRANKIE

Het raampje doet het niet.

Frankies opmerking wordt genegeerd. Frankie kijkt naar Bruno. Bruno maakt een kotsbeweging met zijn mond. Maar lacht dan. Grapje.

CHIEL

Meijering vraagt of de coniferen gesnoeid moeten worden.

LINDA

Doe nou gewoon weg.

CHIEL

Ja, maar moeten ze nou gesnoeid of niet?

FRANKIE

Pap?

Linda zucht. Chiel kijkt om. Ondertussen tegen Linda:

CHIEL

Straks doet ie niks en dan is dat ook weer niet goed.

LINDA

Zeg maar tien centimeter.

Chiel kijkt naar Frankie die het knopje indrukt. Hij schudt zijn hoofd.

CHIEL

Ik kijk zo wel even, Frankie.

Hij draait zich om. Kijkt weer op zijn telefoon. Appt.

Bruno ziet in de achteruitkijkspiegel een deel van Linda, die met een geërgerde blik naar Chiel's telefoon kijkt.

CHIEL (CONT'D)

Jij bent.

LINDA

Ja, nu ben ik er helemaal uit.

Chiel kijkt Linda's kant op. Linda kijkt terug.

CHIEL

Een goed humeur. Daar begon het mee.

Stilte. Dan:

LINDA

Ik ga op reis en neem mee; een goed humeur, Joey, tandpasta, een racefiets, kleurpotloden...

Stilte.

LINDA (CONT'D)

Eh...

10

INT. AUTO / NEDERLAND - NACHT 1

10

TIMELAPSE

Bruno peutert een zak zure matten uit zijn jaszak. Hij houdt hem laag zodat Chiel en Linda niets zien als ze omkijken.

Frankie kijkt mee met grote ogen, haar kleurboek op haar schoot. Bruno werpt haar een blik toe: stil zijn. Daar houdt Frankie zich natuurlijk niet aan.

FRANKIE

(fluistert)

Hoe kom je daaraan?

Bruno legt zijn wijsvinger tegen zijn lippen; sttt. Bruno peutert er zo zacht mogelijk een zure mat uit, geeft hem aan zijn zusje en neemt er dan zelf eentje.

Chiel zoekt een geschikte radiozender, Linda rijdt. Hij is niet snel tevreden. Tenslotte pakt hij toch maar weer zijn telefoon. En zoekt hij een playlist op. Plaatst zijn telefoon op het dock. Blikwisseling Chiel en Linda. Linda besluit er even geen punt van te maken. Ze kijkt in de achteruitkijkspiegel.

LINDA

Wat eten jullie?

CONTINUED:

FRANKIE
(met volle mond)
Niets.

Bruno slaat zijn ogen ten hemel op. Linda kijkt even om. Ze ziet dat Bruno op zijn telefoon zit te staren.

LINDA
Kijk Chiel, dat bedoel ik, als jij het doet, dan kan ik moeilijk zeggen dat hij het niet mag. We hadden het afgesproken, geen suiker, geen telefoon, geen...

Chiel kijkt Linda aan. Laat het. Linda rolt met haar ogen.

BRUNO
Wat is een ekollon?

Bruno ziet het woord in zijn berichtenlijst staan. We zien dat hij al een hele rij berichten (BOZE EMOTICONS) heeft. Alle afzenders gebruiken een personage uit de game die Bruno speelde als icoontje, een AVATAR FIGUURTJE.

CHIEL
Geen idee.

Hij werpt een blik op Linda: laat nou maar even. Linda schudt haar hoofd. Maar laat het.

CHIEL (CONT'D)
(vervolgt tegen Bruno)
Heb je d'r een beetje zin in, Bruno de puno? Kanoën, fietsen...

Bruno zwijgt. Hij voelt de aandacht van zijn ouders op zich gericht. Hij kijkt op van zijn telefoon.

CHIEL (CONT'D)
Het echte werk. Niet op een scherm, maar écht.

Bruno zwijgt.

BRUNO
We hadden bijna gewonnen. Ik, een jongen uit Ierland, eentje uit Zweden en een jongen uit Japan. Omdat ik moest stoppen, heeft het monster ze allemaal kapot gemaakt.

Stilte. Bruno vindt even de blik van zijn moeder via het spiegel.

BRUNO (CONT'D)
Ze haten me nu. Ze vinden me een ekollon.

Linda kijkt weg.

CHIEL

Echt? Zal ik eens kijken wat dat-

Chiel heeft zijn telefoon al weer in zijn hand. Linda geeft er een tik tegen. Chiel zet hem terug.

LINDA

Dat zijn toch ook geen spelletjes?
Dat is toch niet leuk meer? Dat
mensen boos op je zijn om een
spelletje?

BRUNO

Hebben ze daar wel wifi?

Linda werpt Chiel een blik toe.

LINDA

We rijden niet helemaal naar Zweden
om achter de computer te gaan
zitten.

(met een blik op Chiel)

Of op de telefoon. Het idee is
juist dat we-

BRUNO

(onderbreekt)

Jullie snappen het niet.

LINDA

Nou en of ik het snap. Jij bent
verslaafd.

BRUNO

(oprecht verontwaardigd)

Jij zegt zelf altijd; ga maar even
achter de computer.

Chiel werpt Linda een blik toe nu. Pret in zijn ogen.

LINDA

We gaan gewoon elkaar vermaken. En
genieten van de natuur.

Chiel laat precies op dat moment een scheet.

LINDA (CONT'D)

Niet dat soort natuur, Chiel.

Frankie knijpt haar neus dicht. Bruno kijkt naar de lijst
verwensingen. Doet dan zijn telefoon weg. En sluit zijn ogen.

- 11 INT. AUTO / BRUG - DAG 2 11
- Bruno wordt wakker. Buiten is het licht, maar toch is het wat donker in de auto. De motorklep staat omhoog. De auto is verlaten.
- Bruno maakt zijn gordel los en kruipt de auto uit aan de 'veilige' kant.
- 12 EXT. AUTO / BRUG - DAG 2 12
- Bruno kijkt om zich heen. Hij ziet de indrukwekkende brug waarop ze staan.
- Auto's zoeven voorbij. Sommige net zo volgepakt als die van hen.
- Een auto van de PECHHULP staat achter hun auto.
- Linda staat bij de vangrail. Met haar rug naar iedereen toe maar aan haar hele houding is te zien dat ze op haar telefoon zit. Bruno buigt even over de vangrail en kijkt naar haar. Betraapt. Linda kijkt terug.
- LINDA
Noodgeval.
- Dan beseft ze hoe flauw dat is. Ze stopt haar telefoon weg.
- LINDA (CONT'D)
We hebben pech. Iets met de dynamo.
- Bruno kijkt bij de auto. Linda wacht nog even, maar pakt dan haar telefoon weer.
- De VROUW van de pechhulp staat over de motor heen gebogen. Er zitten startkabels op de accu. Chiel staat naast haar. Hij heeft Frankie op zijn arm. De motor draait.
- De vrouw controleert met een spanningsmeter de stroom. Ze komt overeind. Praat in het Zweeds tegen Chiel. Chiel doet zijn best het te begrijpen.
- VROUW PECHHULP
Så länge du kör är det ingen fara.
Elektroniken funkar inte men
motoren går bra.
(zolang je rijdt is er niks aan de
hand, kan het geen kwaad.
Elektronica werkt niet, maar de
motor blijft wel lopen)
- Chiel knikt. De vrouw kijkt even in de auto. Ziet dat de tank half vol is.

VROUW PECHHULP (CONT'D)

Vart ska ni?
(waar moeten jullie heen?)

CHIEL

Skellefteå. ('gelleftejo')

VROUW PECHHULP

Kanske du klarar dig dit med bensinen du har kvar. Annars ska du se till att det finns någon med startkablar i närheten när du ska tanka.

(Misschien red je het wel, met de benzine. Anders moet je zorgen dat er iemand met startkabels in de buurt is als je gaat tanken.)

Chiel knikt. Haalt de startkabels los en doet de motorkap naar beneden. Linda draait zich om.

LINDA

Klaar?

CHIEL

Nou nee. Het is te ingewikkeld.

LINDA

Hè.

BRUNO

Moeten we terug naar huis?

Linda en Chiel negeren dat.

LINDA

Wat zei ze dan?

CHIEL

Het kan geen kwaad zegt ze. Zolang we de motor maar niet uitzetten als er geen startkabels in de buurt zijn.

Linda snapt het niet.

CHIEL (CONT'D)

We moeten blijven rijden.

De vrouw van de pechhulp maakt haar handen schoon en bekijkt de Hollandse toeristen.

LINDA

Doet de navigator het wel weer?

Chiel schudt nee. Linda is verontwaardigd.

CONTINUED: (2)

LINDA (CONT'D)
Kunnen we de dealer niet bellen?

CHIEL
Check. Die hebben pas over drie
dagen een andere auto.

De vrouw steekt haar hand op.

CHIEL (CONT'D)
Tack.

LINDA
Check, tack.... Hoe gaan we het
ooit vinden zonder navigator?

CHIEL
(trionfantelijk)
Met de telefoon!

Blik van Linda.

LINDA
Ik weet niet hoe het met de jouwe
zit, maar mijn batterij is
praktisch leeg. En opladen kan dus
ook niet.

Chiel schudt nee.

BRUNO
Hè, waren we nou maar thuis
gebleven.

Hij brengt het als een grapje, maar er zit een serieuze
boodschap onder. Linda negeert de opmerking. Chiel pakt zijn
mobiel uit de auto. Checkt zijn batterij. Tsja. Ook bijna
leeg natuurlijk, want wel muziek gedraaid maar niet
opgeladen.

CHIEL
Nou, dan doen we het op de
ouderwetse manier.

Hij ziet Linda's gezicht.

CHIEL (CONT'D)
Kom op, een beetje avontuur! Is
goed voor de topografische kennis.

Chiel pakt Frankie op en draait haar rond in de lucht. Ze
gilt het uit. Hij kijkt naar Bruno die met zijn ogen rolt.

De auto van de pechhulp rijdt weg.

12A EXT. BRUG - DAG 2 (OPGAANDE ZON) 12A

De auto rijdt over de brug.

13 INT. AUTO / AFSLAG NAAR KLEINE WEG - DAG 2 13

Linda rijdt. Naast haar zit Bruno, met een uitgevouwen landkaart op zijn schoot. Soms kijkt hij over de kaart heen naar de weg.

Achterin zit Chiel te slapen en Frankie maakt een 'portret' van haar slapende vader.

BRUNO
(met de stem van de
navigatie)
Over twee kilometer rechts
aanhouden. De afslag nemen.

LINDA
Hoe weet je dat?

BRUNO
We rijden honderd kilometer per
uur, we zitten hier...

Hij houdt de kaart omhoog, maar zo dat het bijna gevaarlijk wordt, dat Linda bijna niks ziet.

LINDA
Ja, ja.

We zien Bruno met zijn vinger een route nalopen op de kaart.

BRUNO
Het is van de grote weg af.

Even later neemt Linda de afslag.

BRUNO (CONT'D)
Onderaan de afslag linksaf.

Ze rijdt naar de afslag.

BRUNO (CONT'D)
O nee. Rechtsaf.

LINDA
Is het links of is het rechts?

BRUNO
Doe maar rechts.

Linda kijkt opzij. Bruno ontwijkt haar blik. Hij moet heel erg lachen, maar laat dat niet merken.

CONTINUED:

LINDA
Zeker weten?

BRUNO
(met de stem van de
navigator)
Sla rechts af.

Linda slaat rechtsaf. Er strekt zich een provinciaalse weg voor hen uit. Bijna geen verkeer. Dwars door knisperend groene grasvelden heen. Linda rijdt. Af en toe kijkt ze opzij. Ziet ze Bruno naar buiten kijken. Bruno heeft tranen in zijn ogen, zo'n lol heeft hij. Het kost hem heel veel moeite zijn gezicht in de plooi te houden.

LINDA
Mooi hoor hier. En, hoeveel kilometer is het dan nog? Via deze route?

BRUNO
Ik denk zeshonderd.

En dan houdt hij het niet meer. Hij piest bijna in zijn broek van het lachen. Frankie kijkt op. Chiel wordt wakker.

LINDA
Wat is er nou?

BRUNO
Jij bent ook verslaafd. Aan de navigator.

Linda kijkt opzij.

BRUNO (CONT'D)
Natuurlijk is dit niet de goede weg, mam.

Linda's gezicht spreekt boekdelen. Ze stopt de auto. Ze kijkt om naar Chiel.

LINDA
We zijn fout.

Chiel moet even wakker worden. Hij kijkt om zich heen.

CHIEL
Kun je keren?

LINDA
Ja, ik kan keren. Waarom zou ik niet kunnen keren?

Linda bromt wat. Ze keert de auto.

LINDA (CONT'D)
Leuk hoor.

Ze grist de kaart weg bij Bruno. En geeft hem door naar achteren, naar Chiel, die de slaap uit zijn ogen wrijft.

EXT. TOPSHOT SMALLE WEG IN ZWEDEN - DAG 2

We zien de zon laag aan de hemel staan.

We zien de auto van de Vollenbergs, met de kano's op het dak, keren op de smalle weg.

Als ze gekeerd zijn, stopt de auto. We zien Chiel uitstappen en wisselen van plek met Bruno. Ze wisselen geen woord.

INT. AUTO / NAAR ONVERHARD WEGGETJE - DAG 2

TIMELAPSJE

Ze rijden over een stille weg, bosrijke omgeving, heuvelachtig, de weg kronkelt een dal in door een dicht bos. Op de digitale klok zien we dat het 20.00 uur is.

Bruno zit achterin met oortjes in. Hij laat een muziekfilmpje (videoclipje van Marilyn Manson) zien aan Frankie op zijn mobiel. Die kijkt met grote ogen naar de beelden. Ze sluit haar ogen. Jammerend.

FRANKIE

Doe weg.

Linda rijdt. Chiel leest kaart. Ze proberen het gelazer op de achterbank te negeren. Ze naderen een afslag.

CHIEL

Ik denk toch dat je er hier af moet.

LINDA

Hier? Maar dat is....

Linda kan nog net van de weg af, een klein weggetje in. Onverhard.

LINDA (CONT'D)

Je moet dat echt voortaan eerder zeggen.

Ondertussen propt Bruno een oortje in het oor van Frankie.

FRANKIE

Hou op!!

CHIEL

Ja, maar... Ik weet ook niet of het goed is. Ik denk het niet. Nee. Dit is...

FRANKIE

Mam... Pap!

CHIEL

Bruno, hou eens op.

LINDA

Dus? Weer keren?

CHIEL

Ja, ja.

Linda zucht een putdiepe zucht. Ze knikt even richting de achterbank.

LINDA

(zwaar chagrijnig)

Zie je nou wat het veroorzaakt? Die mobieltjes?

Chiel weigert te antwoorden.

LINDA (CONT'D)

Hoe lang is het eigenlijk nog?

CHIEL

Ik denk dat ik me heb vergist...
Eén Zweedse mijl is tien kilometer.
En ik dacht... Nou ja. Laat ook
maar.

LINDA

Hoe lang?

CHIEL

Ik denk een uur of vier.

Bruno heeft nu zijn arm om zijn zusje heengedaan en spert met twee vingers haar oog open. Laat haar een heel eng beeld zien. Frankie gilt.

LINDA

Bruno!

LINDA (CONT'D)

Ongelooflijk dit.

CHIEL

(geïrriteerd)

Weet je... Anders ga jij
kaartlezen. Hè, dan rij ik.

Linda stuurt de auto direct de vluchtstrook op. Ze stopt. Bruno doet zijn oortjes uit en maakt direct zijn gordel los. Hij doet nog even alsof hij Frankie wil belagen. Die gilt. Maar dan opent Bruno het portier.

LINDA
En wat ga jij doen?

BRUNO
Piesen?

CHIEL
Plassen.

BRUNO
Ook goed.

Bruno stapt uit.

LINDA
We hadden moeten gaan vliegen.

Ze stapt uit om van plek te wisselen. Chiel mietert boos de kaart op het dashboard, en stapt dan ook uit.

Frankie blijft alleen achter in de auto. Ze ziet de telefoon van Bruno liggen. Ze trekt hem naar zich toe. Ze kijkt ernaar. Ze opent het gleufje waar de simcard in zit door de punt van één van haar potloden erin te drukken. Dan peutert ze de simcard eruit. Ze sluit het gleufje weer.

16 INT. AUTO / UITZETPLEK - DAG 2 (SCHEMERING) 16

IETSJE LATER

Chiel rijdt. Linda leest kaart.

Bruno probeert iets met zijn telefoon. Het ding doet niet meer wat hij wil. Hij voelt de blik van Frankie op zich.

BRUNO
Wat heb je d'r mee gedaan?

FRANKIE
Niets. Ik heb niets gedaan.

Bruno geeft haar een stomp, Frankie slaat van zich af.

FRANKIE (CONT'D)
Mama, hij slaat me.

Frankie knijpt Bruno hard in zijn arm.

Chiel en Linda proberen het gedoe achterin te negeren. Linda krijgt een SMS'je binnen. ze vist haar telefoon tevoorschijn. Ze ziet dat ze wel honderd likes heeft op de foto die ze nam voor vertrek. Ze opent het SMS'je en leest: EN? ZIJN JULLIE AL ER AL? HEBBEN JULLIE HET FIJN? Ondertussen achterin:

FRANKIE (CONT'D)
(gilt)
Hou op stommerd!

Linda kijkt naar Chiel.

LINDA
Zeg jij nou eens wat.

CHIEL
Ophouden nu!

BRUNO
Geef!

FRANKIE
(onderbreekt gillend)
Ik heb niks!

CHIEL
Ophouden, of we gaan terug naar
huis.

BRUNO
Yes!

Linda rolt met haar ogen. Chiel ziet dat uit zijn ooghoek.

CHIEL
(tegen Linda)
Wat?

LINDA
Ik ga niet terug naar huis, hoor.

Chiel kijkt Linda aan. Frankie spuugt ondertussen op Bruno. Linda reageert op het bericht met een paar opgestoken duimpjes.

Frankie begint te huilen als Bruno haar knuffel pakt en Joey demonstratief de nek omdraait. Chiel ziet dat in de achteruitkijkspiegel.

CHIEL
Bruno, ik waarschuw je... Als je zo
doorgaat zet ik je eruit.

LINDA
Blablabla. Denk je nou echt dat dat
indruk maakt?

Chiel ziet in de achteruitkijkspiegel dat Bruno hem na zit te bouwen. Chiel gaat opeens boven op de rem.

Chiel stapt uit. Hij trekt het portier aan Bruno's kant open, buigt naar binnen, maakt de gordel van Bruno los, en grijpt hem in zijn lurven. Hij trekt Bruno de auto uit, Bruno kan nog net zijn telefoon pakken. Linda is met stomheid geslagen.

17

CONTINUED:

17

Chiel zet Bruno tegen de vangrail aan de kant van de weg en gaat door zijn knieën zodat hij zijn zoon in de ogen kan kijken. Hij is razend, maar probeert rustig te klinken.

CHIEL

Weet je Bruno. Als jij er geen zin in hebt, dan ga je gewoon niet mee op vakantie.

Chiel stapt weer in de auto, en rijdt weg. Bruno staat op de stille weg in het bos even verbijsterd naar de wegrijdende auto te kijken.

18

INT. AUTO / UITZETWEG - DAG 2 (SCHEMERING)

18

Binnen in de auto wordt er niet gelachen.

CHIEL

Zo.

Linda zit met grote ogen naar Chiel te kijken, die haar blik ontwijkt en gewoon door rijdt. De daad bij het woord.

Frankie gaat op haar knieën zitten en kijkt achterom.

Linda krijgt een reactie op haar SMS'je. Ondanks de bizarre situatie kijkt ze op het schermpje. STUUR FOTO'S!!! leest ze.

19

EXT. WEG IN BOS / UITZETPLEK - DAG 2 (SCHEMERING)

19

Bruno staart naar de achterlichten van de auto die steeds kleiner worden en uiteindelijk door een bocht in de weg uit het zicht raken. Hij kijkt omhoog, ziet de toppen van de eindeloos hoge sparren, en de lucht daarboven die nog niet helemaal donker is, maar op de grond is het donker.

Bruno ziet een enorme kei, begroeid met mos, en klimt er op zodat hij beter zicht heeft op het verloop in de weg. Hij ziet de lampen van de auto weer, de weg slingert door het bos, wat naar beneden toe. Bruno kijkt, balancerend op zijn tenen. Dan ziet hij de achterlichten feller worden, de auto remt. En komt tot stilstand.

Bruno grijnst. Hij wacht en ziet geen rode maar witte lampen. De auto is gekeerd.

Bruno kijkt om zich heen. Dan haast hij zich het bos in.

20

EXT. BOS BIJ UITZETPLEK - DAG 2 (SCHEMERING)

20

Bruno tijgert een stukje door het bos, het is een rommelig bos, bedekt met een dikke laag mos waar je nauwelijks vaart op kunt maken, veel omgevallen bomen, enorme keien uit de ijstijd. Veel goede plekken om je te verschuilen.

20

Bruno stopt dan en kijkt goed om zich heen. Vanaf de plek waar hij staat kan hij de weg nog net zien.

Hij ziet naast zich een perfecte schuilplek (een boom waaronder hij kan liggen, of een holte tussen enkele enorme keien).

Hij tuurt richting de weg. Hij wacht totdat hij de auto ziet stoppen op de plek waar hij uit de auto werd gezet.

21

INT. AUTO / UITZETPLEK - DAG 2 (SCHEMERING) 21

Chiel stopt op ongeveer dezelfde plek waar hij Bruno uit de auto heeft gezet. Linda kijkt alle kanten op. Frankie tuurt door de ramen.

FRANKIE

Waar is ie?

Ze kijkt naar haar ouders. Chiel stapt uit. Hij laat de motor draaien.

22

EXT. AUTO / UITZETPLEK - DAG 2 (SCHEMERING) 22

Chiel staat naast de auto. Hij kijkt alle kanten op. De lichten van de auto schijnen op de bomen.

CHIEL

Bruno?!

Hij kijkt opnieuw.

23

EXT. BOS / SCHUILPLAATS / UITZETPLEK - DAG 2 (SCHEMERING) 23

Bruno staat nog naast zijn schuilplaats. Hij hoort zijn vader roepen. Bruno vindt het allemaal erg grappig.

CHIEL (O.S.)

Brunoooo!

24

EXT. AUTO / UITZETPLEK - DAG 2 (SCHEMERING) 24

Linda komt nu ook uit de auto. We zien Frankie met haar neus tegen het raam. Ze wil er ook uit komen.

LINDA

Blijf jij maar even in de auto.

Frankie kijkt beteuterd maar luistert braaf. Linda pakt een sjawl en slaat die om. Ze loopt naar Chiel die een stukje bij de auto vandaan is gelopen en om zich heen tuurt.

LINDA (CONT'D)

Bruno?

Stilte.

LINDA (CONT'D)
Hij heeft zich natuurlijk verstopt.

CHIEL
Of hij is gaan lopen.
(zet zijn handen aan zijn
mond)
Bruno!!

Geen reactie.

LINDA
Dan hadden we hem toch gezien? Of
denk je dat hij de andere kant op
is gelopen? (...) Waarom zou hij
dat doen?

Linda kijkt om. Ze ziet Frankie in de auto. Ze haalt haar
handen door haar haren. Dan krijgt ze een helder moment. Ze
pakt haar telefoon. Chiel wil net weer gaan roepen.

LINDA (CONT'D)
Sttt. Ik heb nog tien procent.

Ze belt Bruno.

LINDA (CONT'D)
Hij kan niet ver zijn.

Ze zet het toestel aan haar oor. Gaat in het licht van de
koplampen staan. Haar schaduw op het asfalt is enorm.

25 INT. AUTO / UITZETPLEK - DAG 2 (SCHEMERING) 25

Frankie kijkt naar haar moeder. Ziet haar bellen. Ze pakt de
simcard uit het vakje in de deur. Ze houdt hem in haar hand.
Perst haar lippen op elkaar.

26 EXT. AUTO / UITZETPLEK - DAG 2 (SCHEMERING) 26

Linda staat met haar telefoon tegen haar oor en een vinger in
de lucht. Alsof ze ieder moment een ringtone kan horen. Linda
hoort: dit nummer is niet bereikbaar.

LINDA
Hij staat niet aan. Laten we maar
gaan zoeken.
(geïrriteerd)
Dat is kennelijk de bedoeling.

Ze loopt terug naar de auto, terwijl Chiel alvast het bos in
loopt. Linda opent de deur bij Frankie.

LINDA (CONT'D)
Luister lieverd. We denken dat
Bruno zich heeft verstopt en we
gaan hem zoeken. Jij blijft in de
auto. Hoor je me?

CHIEL
Niet de motor uitzetten.

Frankie knikt. Linda kijkt haar aan.

LINDA
Doe de deuren maar op slot. Als er
iets is, toeter je. Hierop drukken.

Ze drukt even op de claxon om te checken of die het doet. En
die doet het. Ze drukt nog eens extra. Dat moet Bruno toch
wel horen. Maar het blijft stil vanuit het bos.

Linda geeft Frankie een kus op haar voorhoofd.

LINDA (CONT'D)
We zijn zo terug.

Ze glimlacht geruststellend en sluit dan het portier.

Frankie duwt het knopje van de deur naar beneden, maar dat
lukt niet. Ook dit werkt niet nu de stroomvoorziening is
verstoord. Ze ziet haar moeder het bos in lopen. En hoort
haar vader roepen. Brunoouou!!!

Ze kijkt naar het donkere bos waar de lichten van de auto op
schijnen en voelt zich alles behalve op haar gemak.

27 EXT. BOS / SCHUILPLAATS / UITZETPLEK - DAG 2 (SCHEMERING) 27

POV Bruno. Hij kijkt naar een paar kriebelende beestjes die
hem gezelschap houden. Hij hoort zijn ouders roepen.

CHIEL (O.S.)
Bruno! (...) Bruno!

LINDA (O.S.)
Chiel? Waar ben jij nu? Kunnen wij
niet beter bij elkaar blijven?

Bruno grijnst. Dan:

CHIEL (O.S.)
Bruno! Dit is niet leuk! (...) Het
spijt me. Okay?

LINDA (O.S.)
Lieverd? Bruuntje?
(tegen Chiel)
Ik ga die kant op, zo met een
boogje. Neem jij die kant.

Bruno aarzelt even bij het horen van het woord lieverd. Hij lijkt even uit zijn schuilplaats vandaan te willen komen. Maar dan:

LINDA (O.S.) (CONT'D)
(roept streng)
Bruno! Ik tel tot drie!...

Bruno blijft liggen. Mimet: 1, 2, 3.

Frankie zit met knuffel Joey tegen zich aangedrukt om zich heen te kijken. Het is een stuk donkerder dan toen haar ouders weg gingen. Frankie wil een lichtje aan doen. Maar dat doet het dus niet.

Even schrikt Frankie. Van een voorbijwapperend blaadje.

Bruno hoort zijn ouders nu in de verte roepen.

CHIEL (O.S.)
Bruno!

LINDA (O.S.)
Bruuuuuunnnnoooo!

Hij kruipt uit zijn schuilplaats vandaan. Hij zit onder het mos en de blaadjes. Hij schudt het van zich af.

CHIEL (O.S.)
Bruno Vollenberg!!!

Bruno ziet door de bomen de auto staan. Hij kijkt naar beneden, naar het punt waar Chiel de auto keerde. Bruno grijnst, en begint door het bos naar dat punt in de weg te lopen, bij zijn roepende ouders vandaan.

Chiel staat stil op een punt in het bos. Hij kijkt alle kanten op. Ziet niks. Geen Bruno, geen Linda. Verderop hoort hij Linda wel roepen. Hij loopt een stukje verder.

LINDA (O.S.)
Bruun! Kom op nou! We zijn al veel te laat. Straks mogen we het hotel niet meer in.

Dan kijkt Chiel omhoog, misschien zit Bruno wel in een boom. En op het moment dat hij dat doet, glijdt hij uit over een met mos begroeide steen. Hij komt met zijn been terecht in een nauwe spleet tussen twee stenen.

CHIEL
Au! Ohh. Lin!

Chiel krabbelt overeind. Trekt zijn been terug. Hij kan niet meer op zijn been staan. Hij ziet een bloedvlek op zijn lichte broek snel groter worden.

CHIEL (CONT'D)
Lin?

31 INT. AUTO / UITZETPLEK - DAG 2 (SCHEMERING) 31

Frankie zit te wiebelen achter het stuur. Ze moet plassen. Ze kijkt alle kanten op. Ze ziet niemand. Ze legt haar hand nogmaals op de claxon. Ze drukt, nog wat langer dan zojuist.

32 EXT. BOS / UITZETPLEK - DAG 2 (SCHEMERING) 32

Het geluid van de claxon galmt door het bos. Linda ziet Chiel aan komen hinken. De bloedvlek op zijn broek valt haar nog niet direct op. Zelf slaat ze muggen van zich weg.

LINDA
Ga jij even bij Frankie kijken.

CHIEL
Ik ben uitgegleden.

Hij gaat zitten op een omgevallen boom. Hij trekt zijn bebloede broekspijp omhoog. Linda ziet de wond. Ze schrikt. Het ziet er slecht uit. Een diepe snee waar het bloed uitgutst. Nu ineens zien we de paniek in Linda's ogen.

33 EXT. WEG IN BOS / UITZETPLEK - DAG 2 (SCHEMERING) 33

Bruno bereikt de weg op het punt waar zijn ouders keerden. Triomfantelijk staat hij op het donkere en verlaten asfalt in de overtuiging dat zijn ouders straks langs komen rijden. Hij oefent alvast met z'n duim, maakt de liftbeweging.

BRUNO
(immiteert Linda)
Waar was je nou? Waarom ben je toch altijd zo vervelend?

34 EXT. AUTO / UITZETPLEK - DAG 2 (SCHEMERING) 34

De lichten van de auto zijn uit.

Linda ondersteunt Chiel naar de auto toe. Ze helpt Chiel op de bestuurdersstoel. Frankie staat naast de auto te wiebelen met gekruiste benen.

FRANKIE

Mam...

LINDA

Even wachten nog. Waarom heb je de lampen uitgedaan?

FRANKIE

(bijna huilend)

Dat ging vanzelf.

Als Chiel zit, bekommert Linda zich over Frankie.

FRANKIE (CONT'D)

(met tranen in haar ogen)

Te laat.

Linda komt overeind. Richt zich tot Chiel. Ze proberen beiden de paniek te verbergen voor elkaar en voor Frankie die de paniek toch voelt en begint te huilen.

LINDA

(tegen Chiel)

Kun je rijden? Terug naar dat dorp waar we net doorheen kwamen. Dan blijf ik hier.

CHIEL

Net? Dat is een half uur geleden!

LINDA

Ja, eh...

Chiel probeert zijn been op het gaspedaal te zetten, maar zijn van pijn vertrokken gezicht, zegt alles. Hij werpt een blik op het dashboard, dat onverlicht is.

CHIEL

Tank is bijna leeg.

Stilte. Dilemma.

FRANKIE

Slaat de motor dan af, papa?

Chiel antwoordt niet. Hij kijkt naar zijn bloedende been. Linda ziet Chiel kijken en ziet het been ook. Ze kijkt buiten de auto om zich heen.

LINDA

Bruno!! Nu komen!

Bruno hoort verderop zacht zijn naam roepen. Hij grijnst. Zwijgt.

36 EXT. AUTO / UITZETPLEK - DAG 2 (SCHEMERING) 36

Linda aait Franky die aan het huilen is, over haar bol.

LINDA
(tegen Frankie)
Schatje, het komt allemaal goed.
(tegen Chiel)
Schuif op.

Chiel kruipt over de versnellingspook, gedoe, pijn. Linda stapt achter het stuur. Ze geeft gas. Ineens doet de navigator het weer. En springen de lichten weer aan.

STEM NAVIGATOR
Probeer om te draaien.

LINDA
(boos)
Tis niet waar dit!

Ze geeft gas.

37 EXT. WEG IN BOS / UITZETPLEK - DAG 2 (SCHEMERING) 37

Bruno staat nu op de weg. Vanuit zijn positie ziet hij hoger op de heuvel op de bosweg de auto van zijn ouders weggrijden.

BRUNO
Hé!

Bruno pakt snel zijn telefoon. Hij scrolt naar het nummer van z'n pa, drukt op bel. Bruno hoort niks en belt opnieuw. Weer niks. Dan kijkt hij naar zijn scherm. **Geen simcard geïnstalleerd**, leest hij. Hij kijkt op.

BRUNO (CONT'D)
Pap! Mam!

38 INT. AUTO - / UITZETPLEK DAG 2 (SCHEMERING) 38

In de auto maakt Linda met haar telefoon een foto van de lokatie die wordt aangegeven op het navigatiesysteem. Chiel kijkt alleen maar naar buiten. Zoekend naar Bruno.

STEM NAVIGATOR
U bent drie uur en veertig minuten
verwijderd van uw bestemming. Ga
naar de route.

Linda drukt de navigator uit. De radio floept aan. Een gezellige popsong van Abba galmt door de auto. De lichten gaan juist weer uit.

Chiel slaat boos tegen de uitknop aan. Stilte.

Frankie probeert het raampje en laat het een piepklein stukje zakken.

Dan pakt ze de simcard, en een handje zure matten. De simcard drukt ze in een zure mat. Ze gooit ze uit het raam de auto uit. Stiekem. Ze kijkt achterom. Ze ziet nog net een waarschuwingsbord met een overstekende eland erop.

39 EXT. WEG IN BOS / UITZETPLEK - DAG 2 (SCHEMERING) 39

De zure matten belanden op het asfalt. De simcard glinstert in het schijnsel van de rode achterlichten van de auto. Evenals het waarschuwingsbord, dat met het rode licht erop nog enger is. Dan zijn de lichten weg en is het donker.

40 EXT. WEG IN BOS / UITZETPLEK - DAG 2 (SCHEMERING) 40

Bruno staat stokstijf stil. Hij is verbijsterd. Daar staat hij dan. Alleen op een verlaten weg in een uitgestrekt bos.

Het is doodstil. Nou ja, stil. Bruno hoort zijn adem, zijn hartslag, een uil. Hij kijkt omhoog. En ziet de heldere maan boven het bos hangen tussen wel een miljoen sterren.

41 INT. AUTO / EXT VELD IN DORP - NACHT 2 41

Frankie trekt op de achterbank een schone joggingbroek aan.

Buiten ziet ze slingers van gekleurde lampjes hangen die langs de weg hangen die door een klein dorp loopt.

Het is inmiddels helemaal donker.

We horen vrolijke vioolmuziek uit luidsprekers. Op een veld midden in het dorp, wordt feestgevierd. Er branden vuurtjes, mensen dansen hand in hand (in klederdracht) in een kring, er is eten en drinken.

Frankie ziet kinderen achter elkaar aanrennen over het veld. Linda parkeert de auto abrupt aan de kant van de weg, deels op het grasveld, laat de motor lopen. Ze opent het portier aan haar kant, Chiel aan zijn kant. Ze stappen uit. Chiel laat zijn portier open staan.

De muziek waait de auto in.

Frankie blijft zitten. Ze ziet hoe haar moeder over het grasveld naar de groep mensen rent. Hoe haar vader er achter aan strompelt. Hinkend op één been.

Ze ziet haar moeder praten tegen iemand bij de kring dansers. Ze ziet iemand stoppen waardoor de hele kring mensen uit ritme raakt, mensen tegen elkaar aanbotsen.

41

Dan begint iedereen door elkaar heen te praten en druk te gebaren. Mensen luisteren naar Linda. En weer andere mensen bekommeren zich om Chiel.

Dan slaat de auto af. Frankie kijkt naar het dashboard en ziet dat alles uit is. Dood.

42

EXT. WEG IN BOS / UITZETPLEK - NACHT 2

42

Bruno loopt over de weg, de richting op die zijn ouders zijn opgereden. Het is doodstil. Er is geen enkel verkeer.

Voor hem maakt de weg een flauwe bocht. Bruno versnelt zijn pas, in de hoop na de bocht een dorp te zien liggen, maar in de bocht staat hij doodstil.

Verderop staat op de weg een eland. Zijn adem wolkt uit zijn neusgaten. In het duister ziet het eruit als een prehistorisch dier. Bruno heeft nog nooit een eland gezien.

Bruno durft nauwelijks te ademen. Hij kijkt om zich heen. Hij ziet rechts van hem een pad het donkere bos in.

Ineens klinkt ergens een schot. De eland hoort het ook. Die begint te rennen, Bruno's kant op.

Bruno is doodsbang. Hij vlucht tenslotte het donkere bos in. En op dat moment klinkt opnieuw een schot.

43

EXT. BOERDERIJ - NACHT 2

43

Een BOER staat in zijn pyjama met een muts op van wolvenbont. Hij heeft een buks in zijn hand. Hij heeft net een schot hagel afgevuurd. Kippen in de kippenren kakelen onrustig. Een dode kip ligt voor de voeten van de boer.

Hij kijkt een wolf na die weg rent naar het bos. Hij draait zich om. Pakt de dode kip op en loopt terug naar zijn kleine falurood huisje, waar rook rustig uit de schoorsteen kringelt.

44

EXT. BOS / BIJ BOERDERIJ - NACHT 2

44

We zien de wolf verdwijnen in het bos, een veertje van de kip plakt nog aan zijn bek. Het dichte loof sluit zich achter hem. Een bloedspoortje blijft achter op het blad.

45

EXT. BOS - NACHT 2

45

We volgen de wolf het bos in. POV Wolf. Dan stopt de beweging, en zien we verderop Bruno ploeteren.

Bruno probeert te rennen maar zakt steeds weer weg in het dikke mos.

Hij struikelt een paar keer over takken en boomstronken, komt weer overeind en probeert hijgend weer vaart te maken. Totdat één voet zo diep weg zakt, dat hij wel pas op de plaats moet maken.

Hij probeert rustiger te ademen. Trekt zijn voet eruit. En besluit nu eerst te kijken waar hij zijn voeten moet zetten, voordat hij nog een stap zet. Hij kijkt om zich heen. Het bos ziet er overal eindeloos onheilspellend uit.

Bruno hoort zijn ademhaling boven alles uit, hij houdt even zijn adem in om te kunnen luisteren. Hij hoort ritselen. En ziet hier en daar een lichtgevend iets in de bosjes. Ogen?

Hij draait zich om en ziet een paar glanzende lichtgevende ogen. De ogen schieten weg. Bruno doet een stap naar achteren en loopt een spinnenweb in. Hij maait wild met zijn armen om zich heen om de draden van het web weg te slaan. Een dikke spin haast zich weg.

Als Bruno zich opnieuw omdraait, zijn er niet twee lichtgevende ogen, maar wel tien. Bruno is doodsbang.

46 EXT. DORP - NACHT 2 46

Niemand danst meer, de muziek is uit. Aan de kant van het veld staan nog wat mensen met elkaar te praten.

Langs het veld, achter de volgepakte auto van de Vollenbergs staat een politie-auto. De zwaailichten aan maar de sirenes uit. Naast de politie-auto staan twee agenten. Ze veranderen door het zwaailicht telkens van kleur.

Linda staat naast de auto. Ze heeft haar telefoon in haar hand, laat de foto zien van de navigator, van de plek waar ze Bruno zijn kwijt geraakt. Op het dak van de politie-auto ligt een landkaart uitgespreid.

Op de achtergrond staan wat kinderen om Frankie heen. Ze delen hun marshmallows die op stokjes zijn geprikt. Onder hen is EVELIN, een meisje van 13. Ze slaat beschermend haar arm om Frankie heen.

LINDA
I think it was here.

Linda vergelijkt de kaart met de foto van de navigator.

Een paar auto's stoppen en een rescue team van jagers stapt uit. Achterin de auto zien we jachthonden.

Een van de mannen (met een stevige buik en dito baard) hoort van de politieman dat De Vollenbergs uit Nederland komen. Hij steekt zijn hand uit naar Linda. Hij spreekt Nederlands maar het is te horen dat hij al lang uit Nederland weg is.

BAARTMAN
(stelt zich voor)
Koos Baartman. Ik woon verderop,
bij Grass. Wat is er gebeurd?

Linda staat even met haar mond vol tanden. Wat moet ze zeggen?

Linda en Chiel wisselen een blik. Baartman registreert dat. Chiel wil bij het begin beginnen.

CHIEL
Eh, het was een... Lange... Eh...
Veel te [lange rit]

LINDA
We waren aan het wandelen. Stukje.
We reden al zo lang. Even de benen
strekken.... Hij bleef wat achter,
Bruno.

Chiel ziet Linda staalhard liegen. Linda ontwijkt zijn blik en praat door.

LINDA (CONT'D)
En opeens... Zagen we hem niet
meer. (...) Was ie weg. (...) We
hebben gezocht en gezocht en...
Toen raakte mijn man gewond en....

BAARTMAN
En hoe oud is uw zoon?

CHIEL
Negen.

BAARTMAN
Avontuurlijke jongen?

Chiel en Linda kijken elkaar aan. Chiel knikt.

LINDA
Nee.

Linda en Chiel generen zich over hun tegengestelde mening.

BAARTMAN
Eerste keer in Zweden?

Chiel knikt. Baartman buigt zich over de kaart. Hij wijst een actieradius aan. Praat in het Zweeds tegen zijn collega-jagers en de politie. Chiel probeert dat te volgen, maar veel ontgaat hem vanwege de stress.

BAARTMAN (CONT'D)
Han kan inte ha gått längre än här.
Och då bara när han har gått 3 km
timme. Men det är inte sannolikt.
(MORE)

BAARTMAN (CONT'D)

För ett barn. I mörkret. Han har troligen stannat kvar på ett ställe.

(Hij kan niet verder zijn gekomen dan hier. En dat is als hij drie kilometer per uur heeft gelopen. Wat niet waarschijnlijk is. Voor een kind. In het donker. Hij is hoogstwaarschijnlijk gewoon op één punt blijven zitten.)

Hij trekt een cirkel om een gemarkeerd punt op de kaart.

BAARTMAN (CONT'D)

Hebt u een kledingstuk?

Linda kijkt Baartman even aan.

BAARTMAN (CONT'D)

Voor de honden.

Linda knikt. Ze loopt naar de auto toe, opent de klep van de achterbak door een vinger er tegenaan te houden. Maar hij gaat niet open.

LINDA

Kutauto.

Linda maakt de achterklep van binnenuit open. Ze zoekt naar de tas van Bruno. Als ze die heeft, en ze maakt hem open, schiet ze even vol. Ze haalt de tas overhoop. Ruikt net zo lang tot ze iets heeft wat niet net uit de was komt. Duwt haar neus daar even extra lang in.

Ze loopt terug naar Baartman. Inmiddels is daar ook DE MOEDER VAN EVELIN (ANNA), met een dokterskoffer. **Ze behandelt Chiels wond,** praat zacht tegen Chiel in het Zweeds.

MOEDER EVELIN

Jag kan vara barnvakt till din dotter. Ni ska leta där ute.
(Ik pas straks wel op je dochter. Jullie moeten gaan zoeken.)

Frankie kijkt toe hoe haar vader geen krimp geeft als er jodium op de wond gaat. Naast Frankie staat Eveline.

CHIEL

(tegen Linda)

Frankie kan hier blijven.

FRANKIE

Ik ben toch lief?

Chiel voelt zich onhandig. Evelins moeder staat er inmiddels bij. Ze geeft Linda even een hand.

MOEDER EVELIN

It's okay. I'll take care of her.
You find your boy.

Linda knikt. Weet niet wat ze moet zeggen. Wendt zich tot Chiel.

LINDA

(zacht tegen Chiel)
Kun jij niet beter bij haar
blijven? Met je been?

CHIEL

M'n been gaat prima.

Frankie kijkt naar de vrouw. Linda ziet dat Frankies onderlip trilt. Ze hurkt even bij Frankie.

LINDA

We vinden hem wel. Ze zeggen dat
hij niet ver weg kan zijn. Het komt
allemaal goed. Even dapper zijn
schatje.

Ze geeft Frankie een kus. En sluit even haar ogen. Wat een nachtmerrie.

47 EXT. BOS BIJ MEER - NACHT 2 47

Bruno baant zich een weg door het bos. Hij volgt een smal pad, dat nauwelijks een pad is te noemen en moet soms takken opzij duwen om door te kunnen gaan. Het pad gaat heuvelafwaarts.

Bruno heeft geen idee in welke richting hij moet, maar stil staan vindt hij te eng. Dus blijft hij lopen. Soms struikelt hij, over een boomstronk, als hij weer eens omkijkt om te zien of er iets achter hem aan komt.

Opeens ziet hij twee lichtjes. Ogen. In de bosjes.

Bruno begint te rennen. Heuvelafwaarts, alsof hij op de hielen wordt gezeten. Hij glijdt uit, glijdt een stuk op zijn billen naar beneden, maar staat snel maar onhandig weer op.

En dan staat hij beneden aan de heuvel bij een enorm groot meer. Een stukje van de oever af zien we een paar grote keien in het water.

Bruno kijkt achterom. Weer ziet hij lichtjes, ogen in de bosjes. Nu zijn het er nog veel meer. Hij gaat snel zitten, hij trekt zijn geel/groene sneakers uit. Hij trekt zijn sokken uit en stroopt de pijpen van zijn broek omhoog.

Hij stapt het water in en waadt naar de keien. Brrrr. Best koud dat water.

47

CONTINUED:

47

POV vanuit de bosjes: Bruno legt zijn schoenen en sokken op de kei en kruipt er dan zelf op. Hij gaat zitten.

POV Bruno. Hij kijkt eens naar de lichtgevende ogen die hem aanstaren vanuit de bosjes. Hij rilt. Ook van de kou.

Bruno trekt zijn benen op en slaat zijn armen er om heen. Koud maar veilig.

48

EXT. WEG IN BOS / UITZETPLEK - NACHT 2

48

Twee politie-auto's en een tweetal andere auto's rijden over de weg naar de plek waar Linda en Chiel Bruno uit de auto hebben gezet.

De voorste politie-auto rijdt over de zure matten met simcard erin, heen. De matten blijven aan de band plakken.

49

EXT. MEER - NACHT 2

49

POV vanuit de bosjes. Bruno zit op de steen in het meer. Bewegingloos. Capuchon op.

POV Bruno. Bruno laat zijn blik langs de oever glijden. Hij ziet hier en daar de knipperende lichtjes - de ogen. En ziet dan, een stuk verderop, iets oranje in de bosjes, bij het water. Hij knijpt zijn ogen samen. Om beter te kunnen zien. Hij heeft geen idee wat het is. Hij kijkt nog eens naar de 'ogen' tussen de bomen. En naar het 'oranje' ding verderop. Bruno maakt een afweging. Propt dan de sokken in één van de schoenen. Stroopt zijn broekspijpen nog eens goed op.

En stapt het water in. Luid schreeuwend waadt Bruno naar de oever.

BRUNO

Boeeeh. Aaaaahh!!! Wegwezen!
Booeee!!! Tatadataa!

Bruno neuriet zo hard mogelijk het melodietje - de score-uit zijn game.

Half door het water, half door het droge waadt Bruno richting het "oranje ding".

En opeens ziet hij heel duidelijk dat het een wolf is die met hem mee loopt. De angst vliegt hem naar de keel. Hij kan er niet meer van zingen.

BRUNO (CONT'D)

Ooo! Help! Help!

Hij begint weer te rennen.

BRUNO (CONT'D)

Gaaa weg!!! Help!!! Helpp!!!

Zijn geroep galmt over het meer.

Bruno kijkt opzij, ziet even helemaal niks. Kijkt dan vooruit en ziet dat het oranje ding een kano is.

BRUNO (CONT'D)
Yess! I got it!

Hij rent struikelend naar de kano, duwt en trekt aan het ding dat ondersteboven op het mos ligt. Ondertussen schreeuwt Bruno naar de wolf. Naar de plek waar hij de wolf vermoedt.

BRUNO (CONT'D)
Weg! Weg! Kssssttt!

Eindelijk geeft de kajak mee. Bruno trekt hem het meer op en klimt erin. Hij valt op de bodem. Uitgeput.

POV wolf: de wolf ziet de kano het meer op verdwijnen. Hij blijft even staan kijken. En begint dan een kant op te rennen. De wolf geeft niet zo makkelijk op.

50 EXT. WEG IN BOS / UITZETPLEK - NACHT 2 50

Een aantal auto's stopt achter de politie-auto. Allemaal keurig achter elkaar, langs de kant van de weg. Portieren gaan open, agenten stappen uit, Baartman stapt uit, opent zijn kofferbak en haalt er rubberlaarzen uit. Linda stapt uit, ze wil Chiel helpen, maar die slaat haar hulp af. Er is afstand tussen hen.

Honden worden uit een bestelauto gelaten. Een van de agenten houdt het kledingstuk (dat Linda aan Baartman heeft gegeven), voor de neus van de honden. De honden blaffen.

Eén van de jagers praat met Baartman.

JAGER
Det finns vål ingen som skulle
tänka sig att promenera här?
(wie gaat hier nou wandelen?)

BAARTMAN
Holländska turister och
idioter gör det.
(Nederlandse toeristen en idioten.)

Uit de achterste auto's stappen enkele dorpsbewoners. Sommige van hen nog in klederdracht. De mensen hebben stokken bij zich en zaklantaarns of fakkels. Ze verdwijnen de bossen in. Bruno! Bruno! Roepen ze. Er trekt een rilling over Linda's rug als ze dat hoort.

Ook Linda en Chiel gaan het bos in. Chiel hinkt op 1 been en ligt al snel achter. Hij ziet Linda omkijken.

50

LINDA
Blijf jij anders bij de auto's.
Voor als ie....

Chiel weet dat ze gelijk heeft. Hij knikt.

CHIEL
Ja. Is misschien wel goed als daar
ook iemand is.

Linda knikt. Het is even stil tussen hen.

LINDA
Ik kan niet bellen. M'n batterij...

Chiel knikt. Hij draait zich om en hinkt het bos weer uit.

51

EXT. MEER - NACHT 2

51

Bruno zit op de bodem van de kajak. Hij ziet een roeispaan die met een verroeste beugel vastzit aan de zijkant van de kajak. De spaan is verrot, en breekt af, maar er blijft een stuk over waarmee te roeien valt.

De kajak glijdt over het enorme meer. Bruno is eigenlijk best trots op zichzelf. Hij slaakt nog wat typische game kreten. Maar dan is hij stil. Hij kijkt omhoog. Naar de maan en de sterren. De kajak gaat een kant op waar het meer versmalt.

52

EXT. BOS BIJ MEER - NACHT 2

52

We zien de wolf door het bos rennen. Het meer met de kajak erop steeds links van hem. De wolf volgt de oever.

53

EXT. BOS / UITZETPLEK - NACHT 2

53

Twee agenten lopen met de twee honden. De honden snuffelen, op zoek naar een spoor van Bruno. Een stuk daarachter volgt Linda.

LINDA
Bruno!!!

Verderop horen we af en toe roepen, Bruno! Onder meer door Baartman. We zien lichtjes van lantaarns door de bomen.

54

EXT. WEG IN BOS / UITZETPLEK - NACHT 2

54

Chiel zit bij de auto. Hij zit op een bergje. Hij heeft niet door dat het een termietenheuvel is. Hij kijkt op zijn telefoon. Hij ziet dat hij nog 1% heeft. De telefoon valt uit. Hij is boos op zichzelf.

Dan ziet hij allemaal mieren op zijn broek. Hij schiet omhoog. Au! Zijn been. Hij slaat de mieren van zich af.

Chiel kijkt om zich heen. Hij slaakt een wanhoopskreet.

55 EXT. MEER - NACHT 2 55

De kajak drijft over het meer, richting een versmalling/rivier. Bruno is moe van het peddelen, hij laat zich door de wind meevoeren. Hij luistert naar de stilte die slechts wordt onderbroken door het gerommel van zijn maag. Hij legt zijn hand op zijn buik. Voelt in zijn zakken. Hij vindt een kauwgommetje. Zo'n langwerpige. En nog een stuk zure mat. Beetje viezig, maar vast nog heel lekker. Na wikken en wegen besluit hij de zure mat te bewaren, en de kauwgom op te eten.

Hij vouwt het zilverpapiertje er vanaf en steekt het kauwgommetje in zijn mond. Het papiertje steekt hij weer in zijn zak.

56 INT. HUIS EVELIN - NACHT 2 56

Frankie zit op de bank in de knusse huiskamer. In de haard knettert een vuurtje na, het is bijna uit. De moeder van Evelin zit op de bank naast Frankie. Verderop de bank ligt Evelin te slapen, een plaid over haar heen. Frankie is klaarwakker. Evelins moeder zit te knikkebollen.

FRANKIE

Ik denk dat ie terug is naar huis.
Hij wilde niet op vakantie.

De vrouw knikt. Hoewel ze er niks van begrijpt. Ze gaapt. We zien op haar klok dat het al na enen is.

De HEER DES HUIZES, een goedmoedige Zweed, komt even de woonkamer binnen, in zijn pyjama. Hij wisselt een blik met zijn vrouw. Die gebaart: ik blijf hier zitten.

FRANKIE (CONT'D)

Of hij is naar vrienden. Hij heeft overal vrienden. In Amerika en in Japan.

(met enige twijfel)

En in Zweden.

De vader van Evelin tilt Evelin van de bank af.

FRANKIE (CONT'D)

En hij wint bijna altijd bijna.
Maar net niet helemaal. En hij is soms heel stom. Heel irritant.

Even een stilte waarin Frankie gaapt, dan:

MOEDER EVELIN

Kanske de hittatade honom redan.
(misschien hebben ze hem al
gevonden)

De vader van Evelin knikt en loopt met Evelin de kamer uit. Evelins moeder glimlacht naar Frankie. Ze gaat liggen op de plek waar Evelin lag. Ze is bekaf. Ze sluit haar ogen. En slaapt meteen. Snurkend dromenland in.

Frankie kijkt naar haar. Met haar knuffel Joey naast zich. Na een poosje stapt ze van de bank af. Ze loopt naar het raam, Joey in haar hand. Ze schuift het gordijn een stukje opzij en kijkt naar buiten. Daar ligt het pikdonkere bos, onder een prachtige maan en duizenden sterren. Frankie kruist haar vingers.

57 EXT. SNELSTROMEND WATER - NACHT 2 57

Bruno ligt in de kano. De kano begint een beetje te wiebelen. Bruno komt overeind. Hij ziet snelstromend water om zich heen. Bruno houdt zich stevig vast aan de randen van de kajak. Met grote ogen kijkt hij vooruit. En dan, als hij een overhangende tak ziet, grijpt hij die. Hij weet de kajak tot stilstand te krijgen.

Bruno weet uit de kajak te komen. Hij moet daarna nog zijn schoenen pakken. Dat is nog best lastig, hij moet daarvoor staan in het water en de stroming maakt dat hij niet zo stabiel staat. Bruno heeft één schoen (die met de sokken erin), wankelt, valt om en ziet de kano verder varen met zijn andere schoen erin.

58 EXT. BOS / UITZETPLEK - NACHT 2 58

We zien fakkels, lantaarns, lichtjes door het bos bewegen.

Bruno's naam klinkt steeds vanuit een andere hoek uit het bos, telkens uitgesproken met een andere stem, het klinkt poëtisch en oogt sprookjesachtig; de fakkels/lantaarns als vuurvliegjes.

Ondertussen blaffen de jachthonden. Baartman, die op zijn kompas kijkt, wacht op Linda.

BAARTMAN

Ze hebben een spoor.

Linda slaakt een zucht. Ze haast zich achter Baartman aan.

59 EXT. BOS / HOL - NACHT 2 59

Bruno staat bibberend van de kou in een bos dat heel erg lijkt op het bos waar hij eerst was. Behalve dat hier hele grote keien zijn. Hij loopt naar zo'n kei toe.

Hij ziet een spelonk. Hij kijkt naar binnen. Het is donker. Hij pakt zijn telefoon uit zijn zak. Nog 30 procent batterij. Hij doet de zaklantaarn aan. Schijnt naar binnen. Hij ziet niets dat hem angst aanjaagt. Hij kruipt in de spelonk. Hij gaat liggen maar heeft het koud.

Bruno komt er weer uit. Van een kei trekt hij een stuk mos af. Dat sleept hij mee de spelonk in. Hij legt het mos over zijn benen. Hij doet zijn natte hoody uit. Hij kijkt op zijn telefoon. Het is 2.15 uur. Hij zet de zaklantaarn uit. De telefoon uit.

Hij gaat liggen. Trekt het mos wat over zijn lijf heen.

Hij ligt. En luistert. Hij hoort geritsel. Eerst wil hij het negeren, maar dan komt hij toch weer overeind. Hij tuurt voorzichtig een beetje naar buiten.

En ziet daar de wolf lopen! Bruno kan zijn ogen bijna niet geloven. Hij duikt weg. Hoopt dat de wolf hem niet ziet.

60 EXT. BOS BIJ MEER - NACHT 2 60

POV Linda: de honden staan onrustig bij de oever van het meer te snuffelen. Telkens lopen ze weer een stukje naar rechts, of naar links, en dan weer terug, zover als de riem het toelaat. Het is duidelijk dat het spoor hier eindigt.

Baartman schijnt met zijn lantaarn op de grond. Er is gewoeld. Hij gaat door zijn hurken. Schijnt in een spoor.

LINDA
Wat is dat?

BAARTMAN
Sporen.

LINDA
Van wat?

Baartman aarzelt.

BAARTMAN
Dat is zeer vermoedelijk een afdruk van uw zoon.

Linda kijkt. Ze ziet daarnaast nog een afdruk.

LINDA
En dat?

BAARTMAN
Een hond misschien.... Of een wolf.

Linda schrikt. Baartman haast zich haar gerust te stellen.

BAARTMAN (CONT'D)

Een mens is geen prooi van een
wolf.

Linda gelooft dat niet. Baartman zwijgt en kijkt weg. Hij
weet ook wel dat dat geen geruststellende opmerking is.

Het is opeens doodstil. Zelfs de honden blaffen niet meer.
Iedereen kijkt een beetje verslagen om zich heen.

LINDA

En nu?

BAARTMAN

Het spoor loopt door. Maar dat van
uw zoon stopt hier.
We denken dat hij hier te water is
gegaan.

Linda kijkt naar het eindeloze meer.

LINDA

Maar... Het is heel koud...

BAARTMAN

Er zijn verderop nog wat sporen
gevonden. Van iets dat het water in
is gesleept. Misschien heeft uw
zoon een bootje gevonden.

Stilte.

BAARTMAN (CONT'D)

Dat maakt het gebied dat we moeten
doorzoeken een stuk groter. We
moeten wachten tot het licht is.
Dan zetten we een helikopter in.

LINDA

(opeens heel hard en ook
boos)

Brunoooo!!!

Baartman en de agenten, zelfs de honden, schrikken van de
kracht waarmee Linda de naam de wildernis in slingert.

Linda's roepen bereikt Bruno niet. Bruno luistert hij naar
het ritselen van de bladeren, en naar de snuffelende wolf.

Bruno houdt zich zo stil mogelijk. En dan ziet hij dat de
wolf zijn schuilplaats heeft ontdekt. Met ontblote tanden
staat de wolf voor het hol.

61

CONTINUED:

61

Bruno kruipt zover mogelijk weg in het hol. Hij kijkt om zich heen. Op zoek naar een 'wapen'. Maar ziet niks. Het is te donker.

Bruno ziet dat de wolf voor het hol gaat liggen. Een diep gegrom ligt voor Bruno's 'way out'.

Bruno durft nauwelijks adem te halen.

62

EXT. BEEKJE DOOR WEILAND - DAG 3

62

De zon komt heel in de verte op, vogels fluiten.

We zien de kano met de geel/groene schoen van Bruno door een kabbelend beekje drijven.

De kano blijft steken bij een ondiep gedeelte, en drijft niet verder mee met de stroom.

63

INT. HOTELKAMER - DAG 3

63

Chiel en Linda zitten in een hotelkamer naast elkaar op het voeteneinde van het bed. Op bed ligt Frankie te slapen. Haar kleren nog aan. Alleen haar schoenen en jas heeft ze uit.

Chiel en Linda hebben nog precies hetzelfde aan. Zelfs nog hun jas. In Chiels broek zien we nog de oude bloedvlek, zijn been is verbonden.

In hun handen hun telefoons. Met snoeren verbonden aan de opladers. Linda's toestel maakt onophoudelijk korte trilbewegingen. Van alle berichtjes die binnenkomen. Chiel staart naar een tekst op zijn telefoon.

CHIEL

Wolven zijn bang voor mensen omdat mensen recht lopen.

Linda staart ook naar een tekst op haar telefoon.

LINDA

Het staat op nu punt nl. Hoe kan dat?

Ze kijkt naar Chiel. Die weet niet wat hij ervan moet vinden.

Er wordt zacht op de kamerdeur geklopt. Linda en Chiel kijken elkaar aan. Tenslotte staat Chiel op. Hij hinkt naar de deur. Doet hem open. Er staat een kamermeisje voor de deur met een dienblad vol lekkernijen, kaneelbroodjes. Een lunchpakket. Koffie. Een Zweedse ochtendkrant. Chiel glimlacht (altijd beleefd) en pakt het aan.

CHIEL

Tack.

Hij zet het neer op een tafel. Het meisje sluit de deur. Hij pakt de krant. Ondertussen:

LINDA
(mimet)
Tack, tack.

Chiel negeert Linda. Hij vouwt de krant open. Er staat een foto van hen op de voorpagina. De foto die Linda nam voor vertrek. De happy family. In een kader is Bruno nog een keer vergroot. Linda perst haar lippen op elkaar en kijkt weg. Chiel staart juist naar de foto.

Opeens zit Frankie tussen hen in. Zij ziet de foto ook.

FRANKIE
We staan in de krant!

Chiel en Linda zwijgen.

FRANKIE (CONT'D)
Is Bruno al gevonden?

CHIEL
Nee. Nog niet. (...) Maar het was ook heel donker Frank, we zagen bijna niks.

Stilte. Chiel ziet Frankie nadenken.

CHIEL (CONT'D)
We denken dat hij gewoon heel slim is en wacht tot het licht is. Zodat hij kan zien welke kant hij op moet.

Linda kijkt op haar telefoon. Ze ziet dat iedereen wil weten hoe en wat.

LINDA
Wat moet ik antwoorden?

Chiel zwijgt. Linda ziet Frankies vragende blik.

LINDA (CONT'D)
Er gaan nu heel veel mensen zoeken. Met helikopters...

FRANKIE
Gaan wij ook zoeken?

Chiel strekt zijn been een paar keer. Het voelt al beter dan de dag ervoor.

CHIEL
Mama en papa wel. Jij mag hier blijven. Bij...

CONTINUED: (2)

FRANKIE

Evelin.

Chiel aait Frankie over haar bol. Frankie trekt haar hoofd terug.

LINDA

Ze lijkt me heel aardig.

Frankie kijkt naar haar moeder. Knikt dan.

FRANKIE

Wat staat er?

Chiel kijkt naar de krant. Frankie kruipt tussen hen in.

CHIEL

Het is in het Zweeds.

LINDA

Dat spreek jij toch?

Blik van Chiel naar Linda. Hou nou eens op.

FRANKIE

Dat ie uit de auto is gezet?

Linda schrikt zich opeens rot. Ze denkt koortsachtig na.

LINDA

Nee. Natuurlijk niet.

Linda aarzelt. Maar zegt het toch.

LINDA (CONT'D)

Dat moet je tegen niemand zeggen.

Frankie kijkt naar haar moeder. Chiel ook. Hij vindt het al erg dat Linda erover liegt, maar nu ook hun kind nog dwingen te liegen. Aan de andere kant, hij schaamt zich kapot voor wat hij heeft gedaan.

LINDA (CONT'D)

Dan denkt iedereen dat we Bruno niet terug willen. En dan denken ze: bekijk het maar. Dan helpt niemand ons zoeken.

Frankie schrikt daarvan. Chiel kijkt weg.

Duikers gaan het meer in.

65 EXT. HELIKOPTER - DAG 3 65

We horen het geluid van een helikopter.

Helikoptershot. We hebben voor het eerst overzicht over de immense bossen. De eindeloos uitgestrekte meren. De rivier.

66 EXT. BOS BIJ HOL - DAG 3 66

We zien Bruno in zijn schuilplaats liggen. Hij is toch in slaap gevallen. Het geluid van een helikopter komt naderbij. Bruno wordt wakker. Als tot hem doordringt dat hij een helikopter hoort, wil hij zijn hol uit. Maar hij ziet de wolf liggen. Deinst direct weer achteruit. Maar de wolf komt direct in actie. Met ontblote tanden kijkt het dier naar Bruno.

Bruno kijkt nogmaals om zich heen, maar ziet niets liggen waar hij iets aan heeft. Een kleine steen. Daar zal hij het nooit mee winnen.

Dan bedenkt hij zich dat hij nog een stuk zure mat in zijn zak heeft. Hij haalt het eruit. Hij overwint zijn enorme angst, komt dichterbij de wolf, houdt de zure mat in de buurt van de neus van de wolf. De wolf gromt.

Dan vouwt hij de zure mat om de kleine steen. Hij gooit steen en zure mat langs de wolf, zover mogelijk weg. De wolf reageert direct, draait zich om en rent richting zure mat.

Een moment dat Bruno gebruikt om hem te smeren.

Hij vlucht het hol uit, weg van de wolf. Als hij om kijkt, ziet hij hoe de wolf de zure mat van de steen likt. Die is nog wel even bezig.

Bruno kijkt omhoog. Of hij de helikopter nog ziet.

Maar ondertussen is de helikopter natuurlijk al verdwenen. Alleen in de verte is het geluid nog te horen.

Bruno ademt diep uit. Hij gaat er zo snel mogelijk vandoor.

67 EXT. MEER - DAG 3 67

Duikers doorzoeken een deel van het meer. Baartman staat met Chiel en Linda aan de oevers te wachten.

BAARTMAN

D'r liggen hier overal bootjes.
Laten mensen achter, of komen ze af
en toe terug om nog eens een stukje
te varen.

Chiel en Linda antwoorden niet.

BAARTMAN (CONT'D)

Dat is allemaal heel anders hier
dan in Nederland. Waar alles met
sloten vast zit.

Chiel knikt. Linda rolt met haar ogen. Ze ergert zich aan de
stompzinnige small talk.

De duikers komen omhoog. Eén van hen komt naar de kant.
Baartman doet een stap naar voren, met zijn rubberlaarzen het
water in.

Linda en Chiel durven geen adem meer te halen. Chiel maakt
zijn handen tot vuisten, maar ze pakken niet elkaars hand. Ze
horen niet wat Baartman en de duiker in het Zweeds
uitwisselen. Baartman komt terug. Hij schudt nee.

BAARTMAN (CONT'D)

Geen sporen op de bodem, van hier
tot twintig meter het meer in niks.
We zoeken door natuurlijk. Maar....
Een boot ligt toch echt meer voor
de hand. Wat ik zei, die laten ze
hier...

Linda slaakt een zucht van verlichting. Chiel draait zijn
gezicht weg. De tranen staan in zijn ogen.

BAARTMAN (CONT'D)

Dat maakt alleen het zoekgebied dus
wel een heel stuk groter.

Linda heeft geen oog voor hem. Ze pakt haar telefoon, typt:
GOEDE KANS DAT WE BRUUN SNEL VINDEN. En 'post' het.

68 EXT. WEILAND MET BEEKJE - DAG 3 68

TWEE JONGENS rennen door het weiland met een voetbal. De
voetbal komt in de beek terecht. Ze vissen hem eruit, en zien
dan de kano met de geel/groene sneaker van BRUNO. Ze bukken
en vissen de schoen uit de kano.

Ze beginnen te voetballen met de schoen. Heel hoog over het
weiland vliegt de geel-groene schoen door de lucht.

69 EXT. BOS / PAAR KILOMETER VAN HOL - DAG 3 69

Bruno bevindt zich op een open stuk in het bos. Zijn hoody
ligt op een steen of boomstam te drogen, naast de twee sokken
die hij nog heeft. Hij doet zijn sokken aan en de ene schoen
die hij nog over heeft. Hij pakt de hoody. Nog niet helemaal
droog maar vooruit. Hij bindt hem rond zijn middel.

Bruno speurt de grond af, op zoek naar iets eetbaars. Hij
kijkt om zich heen.

Hij ziet een zwam uit een verrotte boomstam, prikt erin met een stokje, peutert er een stukje vanaf en ruikt. Trekt een vies gezicht. Gooit het stokje weg. Hij zoekt door. Maar vindt niks. Niet eens een beukenootje.

Hij voelt nog eens in alle zakken van zijn broek. Niks.

Hij kijkt om zich heen. Naar de lucht, naar de stand van de zon. Hij heeft geen idee welke kant hij op moet. Hij ziet een lintje aan een boom hangen. Een plastic geel/rood lintje. Hij bekijkt het lintje. Hij kijkt om zich heen. En ziet verderop nog een lintje. En een stuk verderop nog een.

Bruno is hoopvol. Misschien als hij de lintjes volgt....

Ineens ziet hij in de verte de wolf weer staan.

Bruno draait zich om. Maar daar ziet hij een stuk verderop ook een wolf staan!

Bruno begint als een gek te rennen, een kant op waar geen wolf staat.

70 EXT. KERKJE IN DORP - DAG 3 70

De twee jongens die Bruno's schoen uit het beekje hebben gevist, lopen door een dorpje. Ze schoppen de schoen voor zich uit. Om beurten. Ze naderen een kerkje waar een oldtimer voor staat met een strik aan de antenne, en blikjes die met touwtjes zijn vastgemaakt aan de achterbumper of trekhaak. Bij de ingang van het gebouw hangen witte en roze ballonnen. Vanuit het gebouw klinkt de bruidsmars.

De jongens zien de blikjes, geven een blikje ook een schop en maken dan de schoen van Bruno met een veter vast aan de trekhaak. Dan lopen ze door.

Vanuit het gebouw klinkt een luid applaus. Een van de jongens buigt, alsof het applaus voor hem is.

71 INT. BOS / IN DE BUURT VAN HOL - DAG 3 71

Bruno rent zo hard als hij kan maar hij komt nauwelijks vooruit. De ondergrond van het bos is ongelijk en zwaar, Bruno hijgt en zweet. Hij kijkt om. Hij ziet niks. Maar dat maakt hem alleen maar banger. En juist dan glijdt hij uit over het verradelijk gladde mos. Hij glijdt door en verdwijnt dan helemaal uit beeld.

Hij blijkt een meter naar beneden gevallen te zijn. Terwijl Bruno weer overeind krabbelt, staat daar opeens de wolf tegenover hem.

BRUNO

Ga weg.

En dan opeens hoort hij boven zich, op de kei waar hij net vanaf is gekukeld, gegrom van een andere wolf.

Bruno denkt nu echt dat zijn laatste uur heeft geslagen.

Een stofwolk van bloem in een zonovergoten keuken. Evelin slaat haar met bloem besmeerde handen tegen elkaar aan. Ze moedigt Frankie aan hetzelfde te doen.

Vanuit de transistor klinkt een liedje dat Evelin kent en Frankie ook (een popsong - *die we ook in de een na laatste scene horen*). Evelin kent de tekst niet zo goed, maar dat dondert niet. Ze zingt gewoon mee. Dat trekt Frankie over de streep. Ze begint ook mee te zingen.

Evelin kneedt nog wat in een deeg in een beslagkom.

EVELIN

Kan du ge mig kanel tack.
(*kom maar met de kaneel*).

FRANKIE

Kneudebreud knackebrod.

Evelin knikt naar de kaneelbus. Frankie schept een houten schep in de bus kaneel, en strooit die leeg over het deeg.

Evelin begint nu bolletjes te kneden van het deeg.

Via een doorkijkje hebben we zicht op de woonkamer, en de enorme televisie die daar aan staat. We zien een foto van Bruno op TV. Vervolgens een kaart van Zweden met een grote gekleurde stip die aangeeft waar Bruno is kwijt geraakt, vervolgens een tekening van het type hoody dat hij aan heeft, en de groen geel gekleurde schoenen. Een Zweedse nieuwslezer licht de beelden toe. (*tekst: En stor intensiv sökinsats efter 9-åriga nederländska pojken pågår i Värmland. Pojken ska vid tillfället ha varit iklädd mörkt munkjacka och slående gröna/gula skor av märket.../ in de provincie ... is men met man en macht op zoek naar het vermiste Nederlandse jongentje. Hij draagt een donker vest met capuchon en opvallende groen, gele schoenen van het merk...*)

Vanuit haar ooghoek ziet Frankie alles wat op TV is.

De MOEDER van Evelin verschijnt in beeld. Ze loopt van de woonkamer naar de keuken en daardoor zijn de TV beelden niet meer te zien. Haar blik is echter zeer bezorgd.

Evelins moeder kijkt even naar de bakkende meisjes.

EVELIN

(tegen haar moeder)
Vi vill sprida de med helikoptern.
Till hennes bror.
(MORE)

EVELIN (CONT'D)
*(we willen ze uit de helikopter
gooien. Voor haar broer)*

De moeder van Evelin probeert niet te laten merken hoe bezorgd ze is. Toch ziet Frankie er iets van.

MOEDER EVELIN
*Vilken strålande bra idé ni har!
(wat een ontzettend goed idee van
jullie zeg!)*

FRANKIE
Het is allemaal mijn schuld.

Evelin en haar moeder kijken naar Frankie.

FRANKIE (CONT'D)
*(op z'n fonetisch zingend
Zweeds)*
Ollemol mijne skulde.

Evelin en haar moeder kijken naar elkaar. Ze halen hun schouders op. En laten het maar.

73 EXT. BOS / VERSCHILLENDE PLEKKEN / DAG 3 73

De wolven grommen naar elkaar en komen steeds dichterbij elkaar. De wolf die op de kei staat, komt naar beneden. Dan wordt het de andere wolf te gortig. Hij neemt de kuierlatten.

De wolf die Bruno al langer volgt, blijft achter.

Bruno kijkt naar de achtergebleven wolf. Niet zeker of hij nu veilig is.

BRUNO
Go away!

Roept hij voor de zekerheid. De wolf draait zich om.

Bruno ziet de wolf wegllopen.

Bseft dan dat hij niet wil dat de wolf weg loopt.

BRUNO (CONT'D)
Hé.

De wolf kijkt om. Loopt dan weer door. Hij trekt een beetje met zijn achterpoot. Bruno fluit. De wolf kijkt weer om.

Bruno wenkt hem. Bruno steekt zijn hand uit. Nog een beetje bibberend, maar toch.

De wolf komt aarzelend terug. Hij snuffelt aan Bruno's hand. Bruno aait de wolf heel voorzichtig over zijn neus.

BRUNO (CONT'D)

Thanks.

Bruno trekt zijn hand terug. De wolf blijft staan. Bruno schuift iets meer naar de wolf toe. De wolf blijft nog steeds staan.

Bruno slaat met zijn hand op de grond. De wolf gaat liggen. Bruno glijdt voorzichtig met zijn hand over de wolf. Hij houdt zijn adem in, toch wel een beetje zenuwachtig. Maar de wolf staat het allemaal toe. En dan ziet Bruno de wond aan de achterpoot van de wolf.

BRUNO (CONT'D)

Komt dat door net?

Bruno wil eraan komen, maar dat wil de wolf niet. De wolf laat zijn tanden zien en loopt weg van Bruno.

BRUNO (CONT'D)

Wacht.

Linda en Chiel ploeteren door het bos. Chiel met zijn zere been, ze komen nauwelijks vooruit. Chiel staat stil. Hij kijkt op een GPS in zijn hand. In de verte het geluid van de jagers met hun blaffende honden. De jagers roepen naar elkaar. Kreten in het Zweeds. Af en toe het geluid van een helikopter.

CHIEL

Bruno? Bruno!!

LINDA

Ik moet even zitten.

Chiel ziet een boomstam. Hij doet de rugzak af. Linda gaat zitten. Ze oogt wanhopig en uitgeput. Veel minder positief dan haar 'post'. Chiel geeft een ingepakte boterham aan Linda. Maar ze hebben allebei geen trek in een boterham.

Ze zitten daar. Even doen ze niks. Dan pakken ze praktisch gelijktijdig hun telefoon. Linda ziet dat ze wel driehonderd what's app berichten heeft. Chiel is wel dertig keer gebeld. Ze checken de afzenders. Scrollen door de berichten.

Linda doet haar toestel weg. Ze kijkt om zich heen.

Ze ziet een wapperend blauw/geel lintje aan een boom.

LINDA (CONT'D)

Wat is dit?

CHIEL

Een lintje van een jager.

Linda kijkt om naar Chiel.

CHIEL (CONT'D)
Daarmee zetten ze hun jachtgebied af.

LINDA
Waar jagen ze dan op?

CHIEL
Elanden.

Linda haalt het lintje uit de boom.

LINDA
Waarom weten mannen toch altijd van die stomme dingen.

Chiel houdt zijn telefoon omhoog.

CHIEL
Ik heb het net opgezocht.

Linda rolt met haar ogen.

CHIEL (CONT'D)
Hou daar nou eens mee op.

LINDA
Waarmee?

Chiel doet Linda na. Hij rolt met zijn ogen.

LINDA (CONT'D)
Zoek liever iets op waar we iets aan hebben.

Linda pakt haar telefoon maar weer. Chiel kijkt naar Linda.

CHIEL
Je kunt het water hier gewoon drinken. Eten is lastiger in deze tijd van het jaar, maar daar kun je goed zonder. Voor een paar dagen.

Linda kijkt op. Een paar dagen?

CHIEL (CONT'D)
Als Bruno de lintjes van een jager volgt, komt hij altijd uit bij een pad. Of een weg.

LINDA
Of bij een jager.

Chiel zwijgt. Het wordt Linda opeens teveel.

LINDA (CONT'D)
Die hem per ongeluk neer knalt.

CHIEL
Het is nu geen jachtseizoen.

Stilte. Woeste blik van Linda naar Chiel. Weer die blikken op de telefoons. Ze ziet dat iemand een vermissingsbericht heeft gemaakt van Bruno en dat heeft gedeeld.

Ze stopt het weg. Ze kan het niet aanzien. Ze kijkt om zich heen. Naar het eindeloze woeste woud. En begint te huilen.

Chiel komt onhandig overeind. Klautert naar Linda toe.

CHIEL (CONT'D)
Hé, ssttt. We vinden hem.

Chiel pakt een zakdoek. Geeft die aan. Slaat zijn arm om Linda heen. Heeft het zelf ook moeilijk. Linda kan het niet langer voor zich houden.

LINDA
Hoe kan je hem nou uit de auto zetten?

CHIEL
Ik? Jij.... Jij zei... Ik moest...

Chiel loopt boos terug naar zijn plek. Boos op Linda, maar ook op zichzelf, het is tegen het zere been. Linda haalt haar neus op. Ze herpakt zich. Ze wikkelt het plastic jagerslintje om haar lunchpakket.

LINDA
Hij houdt het echt niet een paar dagen vol. Hij kan niks.

Ze staat op. Ze hangt het lunchpakketje aan een boom.

Ze doet haar tas om en begint weer te lopen, de jagers en hun honden achterna. Chiel kijkt haar na. Staat dan op en volgt Linda.

SEQUENTIE BOS VERSCHILLENDE PLEKKEN:

75A	EXT. BOS	75A
	Bruno volgt de wolf.	
75B	EXT. BOS	75B
	Dwars door dichte takken.	

- 75C EXT. BOS / KEIEN 75C
Van hoge keien af glibberend.
- 75D EXT. BOS 75D
Langs rood/gele jagerslintjes.
- 75E EXT. BOS 75E
Langs blauw/groene jagerslintjes.
- 75F EXT. BOS 75F
Langs een liksteen waar de wolf aan likt, en die Bruno dan ook probeert. Zout. Mineralen.
- 76 EXT. BOS SHELTER/GROT 76
Totdat ze bij een halfingestort jagershutje/shelter zijn. Bruno's mond valt open. Er liggen zelfs wat spullen. Een schepje. Een puntige stok. Wat touw. Hij slaat de wolf op zijn schouder. Die schrikt, maar laat het uiteindelijk gewoon toe.
- EINDE SEQUENTIE**
- 77 EXT. FILIPSTAD / INT. AUTO - DAG 3 77
De oldtimer waar Bruno's schoen aan vastzit, rijdt met de ratelende blikjes en de schoen er achteraan een stedelijk gebied binnen, een lommerrijke buitenwijk. Uit de open raampjes van de auto klinkt vrolijke muziek. Aan weerszijden van de auto wappert een sluier naar buiten. In de auto zitten twee bruiden, hand in hand, dolgelukkig met elkaar te zijn.
Als de auto een drempel over moet, raakt de schoen van Bruno los van de auto. De auto rijdt door, de schoen hobbelt nog even over de weg, en komt dan in de goot tot stilstand.
De bruidsauto verdwijnt uit beeld.
Vanuit de verte komt een MAN aanlopen met een HOND aan de riem. Hij passeert de schoen eerst zonder er aandacht voor te hebben, maar dan ineens trekt de hond aan de riem, snuffelt aan de schoen en komt de man tot stilstand. Hij pakt de schoen op uit de goot en kijkt er aandachtig naar.
- 78 EXT. BOS / ZOEKGEBIED BIJ BEEK - DAG 3 78
Chiel springt via een paar stenen in de beek naar de overkant, ondanks zijn zere been. Linda durft niet.

Chiel springt terug naar een steen waar hij dicht genoeg bij Linda is om haar hand te kunnen pakken. Linda strekt haar hand uit. Ze pakt Chiels hand.

Chiel trekt aan Linda, maar op een moment dat ze nog niet wil springen, dus valt Linda zo de beek in. Ze komt direct overeind en waadt naar de overkant.

LINDA

Dank je wel! Tack! Waarom doe je dat nou zo?

Chiel zoekt even naar woorden. En dan komen ze uit zijn tenen.

CHIEL

Weet je, Lin, jij zou in je eentje ons allemaal moeten zijn. Dan zou niemand meer iets fout doen.

Eenmaal op het droge trekt Linda haar schoenen uit. Kiepert het water eruit. Boos. Maar toch.

Zijn telefoon gaat over.

CHIEL (CONT'D)

En als er al iets fout gaat, dan liegen we d'r gewoon over.

LINDA

Je wordt gebeld.

CHIEL

(pinnig)

Ja, mag ik opnemen?

Hij kijkt op het toestel. Opeens verandert zijn stem.

CHIEL (CONT'D)

Baartman.

LINDA

Misschien hebben ze 'm!

CUT TO:

79 EXT. DORP - DAG 3 79

Op het veld staan REPORTERS EN NIEUWSMENSEN, enkele camera's op statieven, busjes van nieuwszenders. Auto's komen aanrijden en stoppen bij een politie-auto. Men stapt gehaast uit. Ook Chiel en Linda. Chiel loopt nog wat mank, maar hij is net zo snel bij de politie-auto als Linda. Bovenop de politie-auto staat de groen/gele schoen van Bruno.

Baartman komt erbij met een kaart. Linda krijgt de schoen van Bruno in handen gedrukt. Het beneemt haar even de adem.

BAARTMAN

De schoen is hier gevonden. In
Filipstad.

Hij wijst Filipstad aan op de kaart. Chiel kijkt mee. Zijn
mond valt open. Baartman wijst op een andere plek.

BAARTMAN (CONT'D)

En hier is een kano gevonden die
onbemand rondreef, het zou kunnen
dat hij zo is gegaan, met de stroom
mee...

Zijn dikke vinger glijdt over de kaart.

BAARTMAN (CONT'D)

Waarschijnlijk is hij hier aan land
gegaan. Heeft een lift gekregen.

CHIEL

Een lift?

Linda kijkt naar de schoen. Ze snapt er niks van.

BAARTMAN

Het is overal gedeeld, via missing
people, dat is een Zweedse
amberallert. Het is op TV, staat in
de krant. Social media. Alle
politie-eenheden kijken naar hem
uit.... Hij kan overal zijn.

Frankie en Evelin wurmen zich tussen de mensen door. Frankie
ziet hoe Linda de schoen van Bruno tegen haar borst duwt,
alsof het Bruno zelf is. Frankie heeft niks van het gesprek
gehoord.

BAARTMAN (CONT'D)

We stoppen hier met zoeken.

LINDA

Maar...

Frankie herinnert zich wat haar moeder zei: 'dan denken ze:
zoek het maar uit'. Tranen schieten haar in de ogen. Ze richt
zich tot haar moeder.

FRANKIE

Waarom stoppen ze?

Linda kijkt Frankie aan.

FRANKIE (CONT'D)

Weten ze het?

LINDA

Weten ze wat?

FRANKIE

Wat ik niet mocht zeggen! Omdat ze dan zouden stoppen met zoeken.

Baartmans interesse is gewekt. Linda weet even niet wat ze moet zeggen. En die pauze is voor Frankie genoeg. Ze richt zich tot Baartman.

FRANKIE (CONT'D)

U moet blijven zoeken. Want het is mijn schuld.

BAARTMAN

Sorry?

FRANKIE

Ik pestte Bruno. Dus hij werd vervelend. Dus zette papa hem uit de auto.

Baartman weet niet wat hij hoort. Linda weet niet waar ze moet kijken. Frankie ziet de boze blik van haar moeder op zich.

CHIEL

Het is.... Ze is... Het is...

Chiel kijkt om zich heen. Hij is zich opeens bewust van alle fotografen, de camera's, de pers.

LINDA

Het was alleen maar om hem een lesje te leren. Het was niet...

De blik van Baartman op Linda is dodelijk. De stilte is oorverdovend. Iedereen weet dat er iets aan de hand is, maar de meeste mensen hebben het niet kunnen verstaan.

BAARTMAN

Mevrouw, als u dat meteen had gezegd... Een kind dat verdwaald is doet andere dingen dan een kind dat boos is. Maakt hele andere keuzes.

Baartman schudt zijn bebaarde hoofd.

BAARTMAN (CONT'D)

Ik denk dat uw zoon helemaal niet gevonden wil worden.

Baartman wendt zich af. Hij begint te praten tegen een agent. En een jager. De pers vangt iets op van wat Baartman zegt. Er wordt driftig gepend. Evelin hoort het. Ze trekt Frankie naar zich toe. Linda en Chiel zien steeds meer mensen hun kant op kijken. Ze trekken Frankie weg bij Evelin en lopen met Frankie tussen hen in terug naar het hotel. Hun gezichten staan strak.

Eén van de journalisten ziet Linda en Chiel weglopen. Zij stoot collega's aan. Die kijken allemaal om. Ze beginnen achter Linda en Chiel aan te lopen. Ondertussen:

FRANKIE

Maar ik wil bij Evelin blijven! We gaan *kanelbullar* uitstrooien!

Ze spreekt het Zweeds voor kaneelbroodjes heel goed uit.

CHIEL

Je blijft nu gewoon bij ons!

FRANKIE

Nee!

LINDA

Frankie... Doe niet zo...

Ze wil Frankie vasthouden, maar die slaat Linda wild van zich af. Linda ziet direct de camera's.

LINDA (CONT'D)

Hé, hé! Rustig, ssttt, stttt.

FRANKIE

Laat me los!

De eerste foto van Linda, Chiel en Frankie wordt gemaakt. Van Frankie die zich los rukt. Linda houdt haar hand voor haar gezicht, omdat ze niet op de foto wil. Maar dat kan ze uiteindelijk natuurlijk niet voorkomen.

Frankie loopt weg.

En opeens heeft Chiel een microfoon voor zijn neus. Alle journalisten roepen vragen. In het Engels, in het Zweeds. Ze willen allemaal weten waarom Linda en Chiel hun zoon uit de auto hebben gezet.

Linda houdt haar hand op, ten teken dat ze niks te zeggen heeft. Maar Chiel zegt wel iets.

CHIEL

(zoekend naar de juiste woorden)

We did something unforgivable.

Linda schudt haar hoofd. Ze loopt weg.

CHIEL (CONT'D)

Ledsen. (...) Ledsen mycket. (het spijt ons ... het spijt ons zeer)
We love Bruno very much and hope he is okay.

Linda ziet, voordat ze het hotel in loopt, dat verderop een journalist bij Frankie staat. Met Evelin ernaast. Evelin geeft de journalist antwoord. Een camera draait.

EVELIN

De är hemska människor.
Fruktansvärt dåliga föräldrar
(het zijn vreselijke mensen. Hele slechte ouders)

Ze zet haar laatste woorden heel erg aan. Zegt het zo nadrukkelijk mogelijk. Frankie vindt het prachtig klinken.

FRANKIE

(fonetisch Zweeds)
Fruktansvert dåliga föräldrar.

FREEZE FRAME: We zien een foto van Frankie. Daaronder de tekst: MIJN OUDERS ZIJN VRESELIJKE MENSEN. Direct zien we allerlei boze en verdrietige smileys over het beeld heen vliegen.

80 INT./EXT. BOS / SHELTER/GROT - DAG 4 80

Bruno wordt wakker. Hij gaat zitten. Hij ziet nu bij daglicht hoe rommelig en vies en krakkemikkig zijn nieuwe schuilplek is. Hij legt zijn hand op zijn maag. Hij heeft honger. En dorst.

Hij komt overeind. En loopt de shelter uit. Hij zoekt de wolf. Geen spoor van het dier. Hij fluit een fluitje. Hij luistert of hij iets hoort.

BRUNO

Wolf?

Niks.

BRUNO (CONT'D) (CONT'D)

Iemand?

Niks. Bruno voelt zich ontzettend alleen.

BRUNO (CONT'D) (CONT'D)

(roept boos)

Waarom zoeken jullie niet wat beter?!

81 EXT. BOS / BIJ SHELTER/GROT - DAG 4 81

Bruno loopt door het bos. Hij hoort geklater van water.

Hij gaat op zoek naar de oorsprong van het geluid en vindt een klein stroompje. Het water loopt onder stenen door, onder het mos door. Over stenen heen. Bruno maakt met zijn hand een kommetje en drinkt het water gulzig.

Bruno veegt zijn mond af met zijn T-shirt. Hij zucht. Kijkt nog eens om zich heen, of hij de wolf ziet. Maar nee. Hij neemt nog een slok. Hij pakt zijn telefoon. Nog maar 7 procent. Hij stopt hem weer weg. En komt overeind.

Bruno begint de grond af te speuren, op zoek naar iets eetbaars. Hij probeert een groen plantje, kauwt erop, maar spuugt het weer uit. Hij ziet een bergje drollen liggen (van een eland). Hij staart er even naar. Maar loopt dan toch weer door. Hij probeert nog wat bladeren van een struik. Bah.

EXT. FILIPSTAD / WINKELCENTRUM - DAG 4

Chiel en Linda lopen door Filipstad. Ze delen flyers uit aan voorbijgangers. Prikken ze op bomen.

Ze lopen langs een elektronikazaak met een muur van televisies. Op alle televisies is een verslag van het interview op het veld. We zien beelden van hoe Frankie zich los probeert te rukken, we zien beelden van Linda die haar hand voor haar hoofd houdt.

Er loopt een echtpaar voorbij dat Linda en Chiel naar de televisies ziet staren.

Het echtpaar kijkt om. Op het moment dat Linda de blikken voelt en de man nakijkt, krijgt ze van de man een 'opgestoken middelvinger'.

EXT. BOS / BIJ SHELTER/GROT - DAG 4

Bruno prikt met de 'speer' in een keuteltje elandpoep en ruikt eraan. Even overweegt hij er aan te proeven, maar hij kan het toch niet. Dan ziet hij een dikke worm.

Hij pakt hem met zijn vingers op. Haalt diep adem. Met zijn vrije hand knijpt hij zijn neus dicht, en dan laat hij zo de worm in zijn mond glijden. Hij trekt een heel vies gezicht. Opeens hoort hij ritselen. Hij draait zich om.

Daar staat de wolf. Met een bebloede bek en een stuk vlees in zijn bek. Bruno's ogen worden groot. Hij glimlacht. Hij spuugt de worm uit.

BRUNO

O yes. Barbeque.

EXT. BOS / BIJ SHELTER/GROT - DAG 4

Bruno probeert vuur te maken. Hij heeft wat takjes op een platte steen liggen. Naast de steen ligt het stuk vlees, gestoken op de spitse stok die Bruno in de hut aantrof.

Bruno draait een stokje heen en weer tussen zijn handen.

Bruno heeft te veel honger en te weinig geduld om het uit te zoeken. Hij maait met zijn handen alle stokjes weg.

BRUNO
Stomme... Troep!

Bruno haalt diep adem. Hij pakt het vlees. Hij heeft zo'n honger, hij zet zijn tanden in het rauwe vlees.

Chiel en Linda staan in een bushalte. Chiel plakt de laatste flyer waarop een foto van Bruno, telefoonnummers en in vette letters EFTERLYSNING (vermist). Het hele bushokje hangt al vol.

Linda kijkt op haar telefoon. We zien alleen maar boze emoticons over het schermje schieten.

De bus nadert en stopt. De deuren gaan open. De chauffeur kijkt naar Chiel en Linda, sluit de deuren weer en rijdt door.

Linda is verbijsterd. Chiel heft zijn vuist. Rent de bus een stukje achterna.

CHIEL
Hé. Vänta! Vänta!
(wacht!)

Hij kijkt verbouwereerd naar Linda.

CHIEL (CONT'D)
Waarom rijdt hij nou door?

Linda houdt haar schermje op met alle boze emoticons.

LINDA
We moeten de auto laten maken.

Chiel knikt.

Bruno hangt doodziek over een boomstam. Hij kotst al zijn eten eruit. Opeens komt hij overeind, verdwijnt hij hurkend achter een boom.

We zien alleen Bruno's ongelukkige, bijna groene gezicht achter de boom vandaan steken.

Aan de geluiden te horen, is Bruno's hele spijsverteringsmechanisme in de war.

De wolf loopt onrustig heen en weer, zijn staart tussen de benen. Schuldgevoel?

87

INT. TV STUDIO / NEDERLAND - NACHT 4

87

Bij Nieuwsuur is een item over Bruno. Bij de presentator zit meneer Bouwman, hoogleraar opvoedkunde.

PRESENTATOR NIEUWSUUR

De negenjarige Bruno Vollenberg die al bijna drie dagen wordt vermist in Zweden, blijkt niet te zijn verdwaald tijdens een wandeling maar is door zijn ouders uit de auto gezet. Er wordt met man en macht naar de jongen gezocht.

We zien beelden van Linda en Chiel als ze de pers te woord staan op het veld in het dorp.

PRESENTATOR NIEUWSUUR (CONT'D)

Bij ons in de studio is Karel Bouwman, hoogleraar algemene opvoedkunde aan de Universiteit van Amsterdam, welkom meneer Bouwman. Komt dat wel vaker voor, dat mensen hun kinderen uit de auto zetten?

88

INT. HOTELKAMER - NACHT 4

88

Chiel staart met een verrekijker uit het raam.

Hij ziet journalisten staan op het veld. Linda zit TV te kijken. De NPO staat op. Nieuwsuur.

KAREL BOUWMAN

.... Er wordt al jaren geadviseerd om voor vertrek eerst eens rustig een paar dagen te ontstressen, of om een lange autorit op te delen, maar er is geen geduld meer; alles moet snel, en de verwachtingen zijn enorm hoog. Het moet allemaal meteen fantastisch zijn. (...) Terwijl; zelfs al zou Justin Bieber optreden in de auto, veertien uur op je kont zitten is voor kinderen gewoon verschrikkelijk.

Linda maakt een gromgeluid waaruit haar verontwaardigde ergernis blijkt. Chiel staakt het turen met een zucht.

In de studio.

PRESENTATOR NIEUWSUUR

De ouders van het jongetje hebben gelogen over de oorzaak van de verdwijning van hun zoon, is het een taboe om over problemen met de opvoeding te praten?

In de hotelkamer.

Een briefje wordt onder de deur door geschoven. Chiel ziet het. Linda staart naar Bouwman op de TV.

LINDA

We hebben problemen met de opvoeding. Hoor je dat?

Ze snuift verontwaardigd. Chiel pakt het briefje, vouwt het open. Leest, met een schuin oog op de TV. Ondertussen:

KAREL BOUWMAN

Ja, dat is zeer zeker een taboe. Mensen praten niet graag over hun nederlagen. Alles moet voldoen aan het perfecte plaatje. Het stralende gezin. Het verliezen van de controle over een klein kind past daar niet bij. Terwijl iedereen weet dat kinderen af en toe heel erg vervelend zijn. Maar dat houden we weg voor elkaar. Dat zetten we al zeker niet op sociale media.

Ze zet de televisie uit. Ze ziet Chiel staren naar het briefje.

LINDA

Wat?

CHIEL

De rekening. Of we morgen willen vertrekken. Ze hebben de kamer nodig.

(tegen zichzelf)

Nu opeens hebben ze de kamer nodig.

Het is even doodstil. Chiel ploft op bed. Chiel lijkt tot niets meer in staat. Het huilen staat hem nader dan het lachen. Linda weet het ook niet meer. Ze kijkt uit gewoonte nog even op haar telefoon. Alsof het antwoord daarin zit. Maar ze heeft geen berichten. Niks. Doodgezwegen worden ze.

Het krieken van de dag.

Bruno ligt op zijn bed van boomstammen. Hij ziet grauw.

Als hij zijn ogen opent, ziet hij de wolf naast zich zitten. De wolf heeft een tak met bessen eraan in zijn bek en legt die neer voor Bruno. Bruno ziet de tak. Maar vertrouwt het eten waarmee de wolf aan komt, niet meer.

De wolf eet een paar bessen. Bruno kijkt ernaar.

BRUNO

Ik eet nooit meer iets. Nooit.

De wolf duwt met zijn kop tegen Bruno aan. Net zo lang tot Bruno half overeind komt. En een bes probeert. Dat is best te doen. De wolf duwt nog een keer met zijn kop. Maar Bruno vindt één bes wel genoeg.

90 INT. HOTELKAMER - DAG 5 90

Op het bed liggen koffers, spullen, kleren, het briefje van het hotel, wat los Zweeds geld, vier paspoorten. Linda is bezig de koffers in te pakken. Chiel zit daar nog steeds. Het briefje in zijn hand. Linda doet spullen in de koffer.

Chiel buigt naar achteren, pakt Linda's hand, trekt haar naar zich toe. Zo stevig dat Linda omvalt, op bed terecht komt. Chiel zoekt warmte, troost, zoent haar in haar nek.

LINDA

Niet doen.

Maar Chiel houdt haar vast. Linda kijkt weg. Chiel laat haar los. Boos. Linda gaat door met inpakken.

LINDA (CONT'D)

We gaan Frankie halen. We gaan hier weg.

Chiel trekt de spullen weer uit de koffer.

CHIEL

(onderbreekt schreeuwend)

Ik wil niet weg. Ik ga hier niet weg.

Hij houdt de kleren stevig vast, alsof ze Bruno zijn. Linda schrikt van hoe Chiel is en doet.

LINDA

Maar we moeten hier- [weg]

CHIEL

(onderbreekt)

Misschien is Bruno wel... Is ie... wel... [dood]

Doodse stilte. Linda kijkt Chiel aan. Wacht.

CHIEL (CONT'D)

Dat we hem nooit meer- [zien]

LINDA

(voordat Chiel het heeft kunnen uitspreken)

Hou je mond!

Linda huilt nu ook. Wanhopig. Maar ze zoekt haar boosheid op om zich tegen al te veel verdriet te beschermen. Ze pakt de kleren weer uit Chiels handen om in de koffer te doen, maar Chiel houdt vast, ze trekken allebei.

Chiel trekt nu zo hard dat hij het kledingstuk uit haar handen trekt en Linda bijna achterover valt.

LINDA (CONT'D)
Doe normaal!

Twee wanhopige mensen. Die zich afreageren op elkaar.

CHIEL
Ik ben niet normaal! Ik ben iemand die zijn kind uit de auto zet!

Hij spuugt ervan.

CHIEL (CONT'D)
Weet je wel hoe erg dat is?

LINDA
Hou op met schreeuwen, alsjeblieft Chiel.

CHIEL
(schreeuwt)
Waarom?

Linda kijkt ongemakkelijk. Zwijgt.

CHIEL (CONT'D)
O, je bent bang dat ze ons horen.
Dat ze nog meer over ons heen kotsen.

Hij begint zich opeens uit te kleden. Linda kijkt met grote ogen naar hem. Tot hij helemaal naakt voor haar staat.

CHIEL (CONT'D)
Maar ze hebben gelijk! Iedereen mag het weten!

Hij pakt zijn mobiel. Maakt een selfie. Linda's mond valt open.

CHIEL (CONT'D)
Dit ben ik. Chiel Vollenberg. Een lul van een vader.

LINDA
Chiel, dat doe je niet.

CHIEL
O nee?

Linda wil het toestel afpakken. Chiel zet de foto op social media.

CHIEL (CONT'D)
(huilend)
Ik ben m'n kind kwijt en het is
mijn eigen schuld.

Hij huilt.

CHIEL (CONT'D)
(schreeuwt opeens)
Ik wil Bruno terug!

LINDA
(probeert huilend te
sussen)
Dat wil ik ook. Dat wil ik ook.

Maar Linda krijgt de geest niet meer in de fles. Chiel is boos en verdrietig en het moet eruit. Linda probeert Chiel vast te pakken maar hij weert haar af met grote gebaren.

CHIEL
We zijn niet alleen Bruno kwijt.
(...) We zijn ook elkaar al heel
lang kwijt.

Linda perst haar lippen op elkaar. Haar zwijgen raakt Chiel.

CHIEL (CONT'D)
Zeg iets!

Linda schudt haar hoofd. Weigert haar relatie failliet te verklaren.

CHIEL (CONT'D)
(bitter cynisch)
Moet ik het soms met smileys
uitleggen?

LINDA
En nou hou je op!

CHIEL
Zo'n smiley met kots. Een
vreselijke moeder - smiley.

LINDA
Wat?

CHIEL
Ik vind je een verschrikkelijke
moeder.

Linda pakt een kleeplank van het bed en haalt uit naar Chiel.

Ze raakt hem tegen zijn arm, hij trekt de klerenhanger uit haar handen, slaat naar Linda, zij pakt de hanger voordat Chiel haar raakt, een vechtpartijtje ontstaat, om de hanger, zo lijkt het. Maar het is natuurlijk om veel meer. Totdat Chiel los laat.

CHIEL (CONT'D)

Ik vind ons verschrikkelijk.

Hij pakt vervolgens zijn koffer. Daarna beent hij de kamer uit (bloot en met zijn koffer in zijn handen) om, vlak voordat hij de deur uit loopt, een keiharde scheet te laten.

91 EXT. BOS / BIJ SHELTER/GROT - DAG 5 91

Bruno zit buiten de shelter. Hij is nog steeds wat zwak en koud van zijn voedselvergiftiging. De wolf ligt naast hem. Bruno kijkt naar de troep van de vorige dag.

BRUNO

Misschien ga ik wel dood. Van de honger. Ik heb nu zelfs trek in spruitjes.

Hij voelt nog eens in zijn zakken. Hij vindt het zilverpapiertje van het laatste kauwgommetje. Hij ruikt eraan. Zucht.

Hij pakt zijn mobiel. Nog één procent batterij. Hij denkt na. Gaat dan naar zijn foto's. Hij bekijkt foto's. Sommige foto's heeft hij onderweg gemaakt. Frankie. Zijn vader. Zijn moeder.

Alsof de wolf de emotie voelt, legt hij zijn kop op Bruno's schoot.

BRUNO (CONT'D)

Ik heb alleen jou nog. En jij hebt niet eens een naam.

Bruno kijkt nog eens naar de laatste foto, een familiekiekje. Dan valt de telefoon uit. Zucht van Bruno. Dat was het dan: zijn familie. Hij legt de telefoon naast zich. Waar ook het zilverpapiertje ligt.

BRUNO (CONT'D)

Wil je Taiki heten? Vind je dat mooi?

De wolf kijkt hem aan. Bruno geeft hem een aai over zijn kop.

Zo zitten ze even. Dan valt Bruno's blik op het zilverpapiertje en de telefoon. Opeens herinnert hij zich iets. Iets wat hij ooit heeft gezien op youtube. Hij haalt de batterij uit de telefoon. Hij pakt het zilverpapiertje. Hij staat op. Hij loopt naar de berg takjes die hij eerder tevergeefs probeerde aan te steken. Hij gaat zitten bij de takjes.

Taiki volgt al zijn bewegingen.

Bruno houdt het zilverpapiertje tegen de uiteinden van de batterij aan. En verhip. Een vonk. En nog een. Hij houdt de vonk bij het fijne hout. Het vat vlam.

Taiki vindt het maar niks. Hij staat op en loopt weg. Maar gaat niet ver.

BRUNO (CONT'D)

Kijk nou! Taiki!

Er ontstaat een vuur. Als Bruno zeker weet dat het vuur niet meer direct uit gaat, springt hij overeind en maakt hij een rondedans. De wolf kijkt naar de blije Bruno.

92

EXT. WEG / BIJ DORP - DAG 5

92

Chiel fietst tegen een heuvel op. In hemd en sportbroek, met wielrennersschoentjes. Het zweet loopt in stralen langs zijn gezicht en rug.

93

EXT. DORP - DAG 5

93

Linda sleept de koffers over het veld naar de auto toe. Ze opent de achterklep (van binnenuit), hijst de koffers erin. Stapt in de auto. En doet de deur dicht.

Meteen staat er een fotograaf naast de auto klaar om een foto te maken. Linda negeert het. Ook de blikken van de enkele dorpsbewoner probeert ze 'niet te zien'. Ze sluit haar ogen.

94

EXT. MEER / BIJ SHELTER/GROT - DAG 5

94

Bruno staat met de pijl en boog in het meer. Hij staat doodstil. Hij schiet als hij een vis ziet. Maar het is steeds mis. De wolf zit aan de kant van het water. Hij kijkt naar Bruno. Hij schudt nog net z'n kop niet.

Bruno probeert het nog een keer.

Dan komt de wolf het water in. Hij springt op en neer in het water. Zoals een beer die een vis wil vangen. Bruno denkt dat de wolf wil spelen. Hij begint ook te springen. Even hebben ze heel veel lol in het water. Spelen ze met elkaar. Maar dan heeft de wolf opeens een vis in zijn bek.

95

EXT. WEG / BIJ DORP - DAG 5

95

Chiel bereikt het hoogste punt, staand op zijn trappers. Boven op de heuvel stapt hij af. Hij roept in alle richtingen, zijn handen om zijn mond:

CHIEL

Bruno!

Maar er komt geen reactie. Hij stapt weer op de fiets. Heuvelafwaarts gaat het nu.

Al snel maakt Chiel veel vaart. En nog meer. Bocht om. Schuin hangen.

Chiel huilt. Door de wind. Of de emotie. Of allebei. Hij gaat zo schuin hangen in de volgende bocht dat hij er zelf bang van wordt.

CHIEL (CONT'D)

Hoooooooooooo

Chiel knijpt in zijn remmen, veel te hard.

CUT TO:

96 EXT. BOS / BIJ SHELTER/GROT - DAG 5 96

De "tafel" is gedekt: er liggen twee bladeren met bessen. Het vuurtje knettert gezellig. Bruno houdt de vis boven de vlammen, draait hem rustig rond. Taiki zit erbij en kijkt ernaar.

97 EXT. WEG IN BOS - DAG 5 97

Chiel ligt op het asfalt. Z'n fiets een stukje verderop.

Chiel krabbelt overeind. Hij gaat zitten. En kijkt om zich heen. Hij is helemaal alleen. Geen telefoon, niks.

Hij kijkt naar zijn been. En ziet een grote open schaafwond.

98 EXT. BOS - NACHT 5 98

Bruno en de wolf zitten op een grote kei naast elkaar te kijken naar hoe de zon weg zakt. Bruno laat een boer. Hij is vies, zit onder de schrammen en butsen en vegen, zijn haar zit in de war en is vies. Maar zijn hele gezicht straalt.

Hij slaat zijn arm om Taiki heen. Hij kijkt omhoog. Naar de miljoenen sterren. Hij ziet een vallende ster.

BRUNO

Kijk, Taiki. Kijk!

De wolf kijkt omhoog.

Bruno ziet nog een vallende ster. En nog één. En nog één. Bruno beseft dat hij een wens mag doen. Wel drie!

BRUNO (CONT'D)
Ik blijf hier.

Hij kijkt opzij naar Taiki.

BRUNO (CONT'D)
Bij jou. Ik ga nooit meer terug.

Stilte.

BRUNO (CONT'D)
Naar die ekkelons.

Taiki likt Bruno over zijn gezicht. Bruno heeft zich nog nooit zo geweldig gevoeld.

99 INT./EXT. BENZINESTATION / GARAGE - DAG 6 99

De zon klimt langzaam omhoog.

Chiel arriveert met zijn fiets op zijn schouder en een kapotte knie en elleboog over de weg naar een benzinestation annex garage, een stuk buiten de bebouwde kom. Chiels ogen zijn rood en dik van het huilen en de vermoeidheid.

Bij het benzinestation is een winkeltje/kantoortje. In de garage staat een politie-auto op de brug. Een agent staat met een garagist onder de auto te kijken.

De agent haalt juist met een stokje een vieze kleverig spulletje van de band af. Er zit ook nog een simcardje in geplakt. De man kijkt er even bevreemd naar. Gooit het dan in een afvalbak.

Chiel zet zijn fiets tegen een muurtje, en loopt het winkeltje binnen.

CHIEL
Hej.

De man kijkt even bevreemd naar Chiels rode, opgezwollen ogen. Maar hij zegt er niks van.

MAN IN WINKELTJE
Plåster antar jag?
(pleisters zeker?)

CHIEL
Nej
(nee).

Hij kijkt naar de snoepafdeling. Hij pakt de zure matten eruit. Wel drie zakken.

CHIEL (CONT'D)
Sura mattor.
(zure matten).

Chiel betaalt met een pinpas. Dan loopt hij de winkel weer uit. Op z'n gekke wielrennersschoentjes.

Hij passeert de garage. Hij knikt even beleefd. Beseft dan dat hij iets wil vragen.

CHIEL (CONT'D)
Jag har en bil som gick sönder.
Dynamo.
(Ik heb een auto met pech. Dynamo.)

De garagist veegt zijn handen af aan een doek en knikt naar de zure matten etende Chiel.

100 INT/EXT. BOS / SHELTER/GROT - DAG 6 100

Bruno sleept dikke takken uit het bos naar de shelter. Hij is de hut aan het verstevigen. Hij zet de tak tegen de shelter, klimt op het dak, trekt de tak erop.

Het gereedschap hangt inmiddels keurig aan spijkertjes.

Bruno legt de tak goed. Hij springt van het dakje af. Half in de shelter ligt Taiki. Zijn kop buiten.

BRUNO
Hé luilakje! Zou jij niet eens komen helpen!

De wolf blijft liggen. Als Bruno bij hem neerknielt, piept de wolf. Bruno kijkt naar de wolf, loopt hem na en komt bij de wond. Het ziet er niet goed uit. Er zit allemaal pus in. Het is dik en ook nog bloederig.

BRUNO (CONT'D)
Sttt, stil maar.

Bruno kijkt ernaar.

BRUNO (CONT'D)
Het lijkt wel alsof er iets in zit.

Hij probeert er met zijn vinger aan te komen, maar de wolf piept, gromt zelfs en trekt zijn poot weg.

BRUNO (CONT'D)
Okay, rustig.

Bruno trekt zijn t-shirt uit, maakt met zijn tanden een beginnetje om een reep stof af te scheuren, heel even lijkt het niet te lukken, is hij weer te ongeduldig, maar dan weet hij; volhouden, rustig blijven, nadenken.

Hij gebruikt een boomtak om een beginnetje te maken, dan scheurt hij een reep stof af.

Hij bindt de reep stof om de wond aan de poot. Taiki trekt wat met zijn poot, maar Bruno is niet bang.

BRUNO (CONT'D)
Ssstttt. Dit moet even.

Bruno maakt een knoop in het t-shirt. Hij is heel bezorgd.

101 EXT. DORP / INT. AUTO - DAG 6 101

Linda zit in de auto. Haar hoofd in het hoofijzerkussentje. Ze is in slaap gevallen. Haar mond is een stukje opengezakt.

Ze wordt niet wakker als een sleepauto voorbij rijdt en voor de auto parkeert. De auto rijdt naar achteren. Twee mannen stappen uit en duwen de Volvo met z'n voorwielen op de sleepwagen.

Door het gehobbel wordt Linda pas wakker. Ze beseft dat ze schuin zit, naar achteren leunt. Ze ziet de mannen instappen, en de sleepauto begint weg te rijden.

Linda staart met stomheid geslagen voor zich uit. Het is de druppel die de emmer doet overlopen. Ze barst in huilen uit.

Over het veld komt de moeder van Evelin aanrennen. Een thermoskan met koffie in haar hand, in haar andere een beker. Ze wilde zojuist Linda koffie gaan brengen.

Ze roept in het Zweeds naar de sleepauto.

MOEDER EVELIN
Stanna!

Ze zwaait met de hand waarin ze haar mok heeft. De auto komt tot stilstand.

Linda ziet hoe Evelins moeder zich bij de chauffeur van de sleepwagen voegt. En hoe ze de chauffeur streng toespreekt. Dan ziet ze Evelins moeder naar haar toe lopen. Ze veegt haar tranen weg, het snot van haar neus, maar het is dweilen met de kraan open. Linda maakt geen aanstalten om uit te stappen. Waarna de moeder van Evelin met thermoskan en drinkbeker in de auto klimt en naast Linda komt zitten.

101A INT. AUTO - DAG 6 101A

Evelins moeder schenkt koffie uit de thermoskan in de beker. En geeft de beker aan Linda. Linda pakt hem na nog een aarzeling aan. Ze warmt haar handen aan de beker. Haalt haar neus op. Evelins moeder vist ook een zakdoek tevoorschijn uit haar zak. Een schone van stof. Linda pakt hem aan en snuit haar neus.

Ze zien hoe de mannen van de takelwagen de tijd doden door te kletsen en brutaal Linda's kant op te kijken.

MOEDER EVELIN
Du kan inte sitta kvar här.
(*Je kunt hier niet blijven zitten*)

Linda heeft geen idee wat de moeder van Evelin heeft gezegd.
Legt de zakdoek op haar schoot.

LINDA
Ik probeer me te herinneren wanneer
ik voor het laatst tegen Bruno heb
gezegd dat ie iets goed deed. (...)

Ze schudt nee. Tranen rollen weer over haar wangen.

LINDA (CONT'D)
Dat hij goed is zoals hij is. (...)
Ik weet het niet meer.

Evelins moeder kijkt opzij. Geen idee wat Linda heeft gezegd.
Linda pakt opnieuw de zakdoek en drukt ze tegen haar ogen.

Ze snikt hartverscheurend.

Evelins moeder heeft met haar te doen.

102 INT. BOS / SHELTER/GROT - DAG 6 102

Bruno sleept spullen de shelter in. Een bergje wormen, een
liksteen (nog op de paal), water in een verroest emaille
bekertje. Hij biedt de wolf alles aan. Maar Taiki legt het
hoofd neer. Hij wil niks. Taiki sluit zijn ogen.

BRUNO
Taiki. Wakker blijven!

Maar Taiki gaat gewoon slapen. Bruno slaat zijn armen om
Taiki heen. Hij geeft de wolf een kus.

BRUNO (CONT'D) (CONT'D)
Blijf hier. Niet weggaan. Don't
lief.

Taiki doet zijn ogen open.

BRUNO (CONT'D) (CONT'D)
Het komt goed.

Bruno rent weg. In zijn hemd en korte broek en op blote
voeten het bos in.

103 EXT. BOS / IN DE BUURT VAN SHELTER/GROT - DAG 6 103

Bruno haast zich door het bos. Hij is daadkrachtig.

Op een open stuk in het bos kijkt hij omhoog. Naar de stand
van de zon. Hij draait om zijn as. Wijst.

BRUNO

Oost. West...

Hij maakt een stukje jagerslint vast aan een tak van een boom. En dan haast hij zich weer verder.

104 INT. HUIS EVELIN / BADKAMER - DAG 6 104

Linda staat onder de douche achter een gezellig gekleurd douchegordijn. Ze heeft haar ogen gesloten en laat het water op haar gezicht vallen.

Het douchegordijn wordt een stukje opzij geschoven. We zien Frankie. Ze kijkt naar haar moeder. Linda merkt het niet. Want ze heeft haar ogen dicht. Frankie heeft haar moeder nog nooit zo gezien. Als Linda haar neus ophaalt:

FRANKIE

Huil jij?

Linda opent haar ogen en ziet Frankie staan. Ze knikt.

FRANKIE (CONT'D)

Om Bruno?

Linda denkt na.

LINDA

Om alles.

Stilte.

FRANKIE

Vinden we Bruno nooit meer?

Het is heel lang stil. Linda wil niet liegen. Maar de waarheid zeggen kost haar moeite.

LINDA

Ik weet het niet.

FRANKIE

Zal ik bij je komen?

Linda knikt. Frankie begint haar schoenen uit te doen.

Het lieve gebaar van Frankie maakt dat Linda nog meer moet huilen.

Even later kruipt Frankie bij Linda onder de douche. Linda drukt haar dochter tegen zich aan.

105 EXT. BOS / BIJ BOERDERIJ - DAG 6 105

Bruno volgt de lintjes aan de bomen van een iets jonger bos.

Hij klimt onderweg op een grote kei. Zodat hij uitzicht heeft. Maar hij ziet alleen maar bos. Nee, daar verderop, ziet hij een rookpluimpje.

Bruno kijkt naar de zon. Waar die staat ten opzichte van het rookpluimpje.

Hij springt van de kei af en ploetert door.

Hij verplaatst een lintje van een boom naar een andere boom. Hij bepaalt nu zijn eigen route.

Bruno loopt door. Het gaat niet snel. Hij heeft een paar lintjes in zijn hand. Markeert de weg.

En dan komt hij op een pad. Eindelijk kan hij wat vaart maken.

En dan opeens staat hij weer tegenover een eland.

Bruno staat in één keer doodstil. Hij kijkt om zich heen. Zoekt de vluchtroute. Maar dan bedenkt hij zich. Hij loopt ~~hij~~ gewoon door. Richting de eland. Stoer en onverschrokken. Hij gromt even, als een wolf. Waarop de eland het op een lopen zet. Bruno straalt. Wauw. Zo doe je dat dus.

106 INT. HUIS EVELIN / KEUKEN - DAG 6 106

Linda zit helemaal schoon gewassen aan de keukentafel. Haar haren in een staart.

Op de tafel een bord kaneelbollen. Een pot thee op het lichtje.

Frankie en Evelin komen binnen met Chiel in hun kielzog.

FRANKIE

Papa is gewond.

Linda veert direct op. Evelins moeder kijkt om de hoek, komt al heel snel terug met een EHBO doos. Ze kijkt even naar de wond, schudt haar hoofd even naar Chiel en geeft dan de EHBO doos aan Linda.

MOEDER EVELIN

You do this.

Chiel gaat zitten op een stoel. Linda schuift een stoel bij waar hij zijn been op kan leggen. Ze kijkt in de EHBO doos. Pleisters, jodium, verband, een schaar. Een pincet. Ze kijkt op naar Chiel. Ze ziet dat hij gehuild heeft. Hij ziet dat zij gehuild heeft.

Chiel legt demonstratief de twee zakken zure matten die hij nog over heeft op tafel.

Linda pakt een pincet om de grintsteentjes eruit te halen. Ze kijkt naar Frankie.

FRANKIE
Kan jij dat wel?

LINDA
Evelins moeder denkt van wel.

Met uiterste precisie en voorzichtigheid peutert Linda de grintsteentjes uit de open knie van Chiel. Evelins moeder kijkt in de deuropening toe.

Evelin en Frankie eten ondertussen zure matten.

FRANKIE
Hoe groeit dat dan weer aan elkaar
mama?

LINDA
Omdat die twee stukjes huid heel
graag bij elkaar willen zijn.

Ze gaat weer verder. Chiel legt even zijn hand op haar Linda's schouder. Een klein gebaar maar met een grote betekenis.

107 EXT. BOERDERIJ - DAG 6 107

Bruno komt het bos uit, hij ziet een boerderij. Het is de boerderij van de man met de wolvenmuts.

Een rookpluimpje kringelt uit de schoorsteen. Als Bruno naderbij komt, beginnen de kippen onrustig te kakelen in de ren.

Een kettinghond slaat aan.

Bruno staart naar de eieren in de kippenren. Snel steekt hij zijn hand over het hek heen, en jat hij een paar eieren.

Zo ziet hij niet dat de boer ondertussen naar buiten komt. Het geweer in de aanslag.

We zien Bruno door het vizier overeind komen. De dikke vinger van de boer, met rauwranden onder de nagels, ligt op de trekker. Dan ziet hij dat het geen wolf is, maar een jongen.

De boer laat zijn wapen meteen zakken.

BOER
Hej du!

Bruno kijkt op. Als hij het wapen ziet, laat hij van schrik de eieren vallen. De boer loopt op Bruno af.

BRUNO

Sorry.

De boer staat nu voor hem. Bruno ziet de muts. Wolvenbont!

BRUNO (CONT'D)

Ik zoek hulp voor mijn wolf.

Bruno beseft dat de boer hem niet verstaat.

BRUNO (CONT'D)

Ai niet help.

De boer legt zijn hand onder Bruno's kin en dwingt hem zo omhoog te kijken.

BOER

Du är den där pojke.
(*jij bent die jongen*)

108 INT. BOERDERIJ - DAG 6 108

Bruno zit aan tafel bij de boer. Voor zich een stapel knackebröd met kaas en gekookte eieren. Bruno eet als een malle, hij moet er zelfs van boeren en slaat even beschaamd zijn hand voor zijn mond. Op een klein tafeltje zien we de krant liggen (waarop een foto van Bruno en in het Zweeds: **Holländska Bruno fortfarande inte påträffad / Nederlandse Bruno nog steeds niet gevonden**). De boer staat naast dat tafeltje met krant, de telefoon in zijn hand.

Hij praat opgewonden in het Zweeds.

BOER

Det är han. (het is hem).

CUT TO:

109 EXT. DORP - DAG 6 109

Onder de slingers met lampjes staan een heleboel mensen uit het dorp. Ze staan bij de weg, te wachten. Vooraan staan Chiel, Linda en Frankie. Linda en Chiel zien er heel anders uit dan in het begin van de vakantie. Chiel in wielrennersbroek met allemaal wonden aan zijn benen, hechtingen en pleisters. Linda zonder make-up met staart en joggingbroek.

Evelin staat naast Frankie. Daarnaast weer Evelins moeder.

Baartman staat erbij. Hij zucht eens. Hoewel hij de Vollenbergs wel kan schieten, is hij toch opgelucht dat Bruno terecht is.

Er staat ook een batterij cameramensen. Want dit is *hot news*.

Iedereen staart naar de weg die uit het bos komt.

Eerst zien we de lichtbundels van een paar voorlampen in het bos. En dan verschijnt de pickuptruck van de boer in beeld. Bruno zit naast de boer met bontmuts op.

Frankie rent er alvast naartoe. Evelin in haar kielzog.

FRANKIE

Bruun!

Linda pakt Chiels hand. Chiel knijpt erin. Slikt een snik weg.

De truck stopt. Bruno springt eruit. Hij hugt zijn zusje. Kort. Bruno heeft iets anders aan zijn hoofd.

Linda weet het even niet, maar dan rent ze naar haar zoon. Ze struikelt bijna als ze bijna bij Bruno is, Chiel volgt in haar kielzog, weer hinkend, en Linda knielt bij Bruno, pakt hem beet, kijkt in zijn gezicht. Ze kust hem eindeloos op zijn wangen en voorhoofd en op al zijn butsen. Chiel slaat ook zijn hele lijf om Bruno heen.

Bruno duwt zijn ouders van zich af. Kijkt even bevreemd naar zijn moeder, die er heel anders uit ziet, zo naturel.

BRUNO

Ik heb hulp nodig. M'n vriend is nog daar.

Hij wijst naar de bossen. Linda's ogen, en Chiels ogen worden groot. Vriend? Nog meer kinderen? Baartman staat binnen gehoorsafstand.

BRUNO (CONT'D)

Taiki.

Frankie denkt nu dat haar broer gek geworden is.

FRANKIE

Dat is een spelletje! Taiki bestaat niet.

BRUNO

Taiki is een wolf. En hij is gewond.

Chiel en Linda wisselen een blik. Bezorgdheid.

CHIEL

We zijn allemaal heel moe, Bruno, we gaan lekker naar huis.

BRUNO

Ik ga niet naar huis.

Het is opeens doodstil. Dit is een ander weerzien dan iedereen zich had voorgesteld.

BRUNO (CONT'D)
Gaan jullie maar. Ik heb jodium nodig, een mesje, verband.... En antibiotica.

Linda en Chiel staan stomverbaasd naar hun zoon te kijken.

LINDA
(tegen Baartman)
Is het mogelijk dat u met een paar mensen, jagers misschien-

BAARTMAN
We hebben meer dan genoeg voor u gedaan, mevrouw.

Linda kijkt naar Bruno.

BRUNO
Ik heb beloofd dat ik terug zou komen.

Baartman slaat even zijn arm om Bruno heen.

BAARTMAN
Het is maar een beest.

Opeens slaat Chiel om.

CHIEL
Dan halen we hem zelf.

Linda kijkt nog even naar Chiel. Maar Chiel is vastbesloten. En Linda is het eigenlijk helemaal met hem eens.

LINDA
Precies. We halen hem zelf.

Linda rent naar de auto. Ze haalt de EHBO set eruit.

Chiel slaat zijn arm om Bruno heen. Begint alvast weer richting bos te lopen.

FRANKIE
Ik wil ook mee!

Ze lopen weg. Evelins moeder houdt Evelin tegen. Baartman en Evelins moeder wisselen een blik. Baartman schudt zijn hoofd.

BAARTMAN
Idioten.

110 EXT. BOS / BIJ BOERDERIJ - DAG 6 110

De wind wappert aan één van de lintjes die Bruno aan de takken heeft bevestigd. Bruno verschijnt in beeld. Hij loopt door het bos op een handige vertrouwde manier. Zoals zijn avatarpoppetje in het spel.

LINDA

Bruun! Niet zo snel.

Bruno kijkt om, ziet dat iedereen achterblijft en wacht. Linda en Chiel komen in beeld. Chiel loopt nog steeds niet helemaal goed, ook door zijn knie, maar toch heeft hij Frankie op zijn rug. Linda heeft een rugtas om.

Bruno ziet het volgende lintje alweer wapperen. Zodra zijn ouders weer bij zijn, rent Bruno alweer door.

111 EXT. BOS / BIJ SHELTER/GROT - DAG 6 111

Bruno komt aan bij de shelter. Hij kijkt om zich heen. Van Taiki geen spoor. Chiel laat Frankie van zijn rug glijden. Hij is buiten adem, maar dat maakt hem niet uit.

FRANKIE

Ik zie niks.

Linda komt hijgend aangesnel.

BRUNO

Taiki!

Linda en Chiel kijken elkaar aan.

FRANKIE

Zie je wel. Hij bestaat niet.

Bruno wijst naar het eten dat hij voor Taiki had achtergelaten. Onaangeroerd is het. Bruno is verslagen. Het is alsof al zijn energie in één keer uit hem loopt.

CHIEL

Hé, misschien is ie... Dieren doen dat. Die trekken zich terug als ze dood gaan. (...) Dan willen ze alleen zijn. Niet gevonden worden.

Linda kijkt Chiel aan. Ze knikt. Blij dat hij dat weet.

Bruno kijkt zijn ouders aan. Opeens tilt hij zijn kin op, en stoot hij wolfsklanken uit. Bruno huult als een wolf. Linda en Chiel schrikken ervan. Frankie moet lachen, maar huult na even toch mee.

Chiel en Linda wisselen een blik. Chiel begint als eerste, te huilen als een wolf. Linda valt dan ook in.

Wat maakt het uit. Ze zijn onder elkaar. Frankie doet ook mee, maar bij haar lukt het niet echt omdat ze de slappe lach krijgt.

Zo huilen ze. Totdat Bruno zijn hand heft en zijn ouders zo tot stilte maant. Ze luisteren.

En dan horen we een heel zacht huilen. Bruno weet meteen dat het Taiki is. Hij concentreert zich, bepaalt waar het geluid vandaan komt. En begint te rennen. Linda en Chiel haasten zich achter hem aan.

Bruno komt bij een beek. Chiel, Frankie en Linda volgen hem nu op de voet. Bruno ziet Taiki aan de overkant liggen. Hij stapt zonder aarzelen het water in en waadt naar de overkant.

Chiel en Linda, en ook Frankie zijn sprakeloos, dit is een andere Bruno, en gaan dan zelf naar de overkant. Eerst schoenen uit, broek omhoog, Frankie weer bij Chiel op de rug. Ondertussen is Bruno al bij Taiki. Taiki is nat en hijgt.

BRUNO

Hé, hoe kom je hier nou? Wat heb je nou gedaan, gek.

Bruno kijkt om naar Linda en Chiel. Die waden nu de beek door. Hun spullen in de hand. Linda valt bijna om. Chiel pakt haar nog net op tijd beet. Waardoor Frankie een gillette geeft want die glijdt daardoor bijna van Chiels rug.

Dan zijn ze er. Frankie glijdt van Chiels rug. Chiel buigt zich over de wolf.

BRUNO (CONT'D)

Hier.

Hij laat de wond zien. Frankie kijkt weg.

CHIEL

Hé, stttt...

Linda kijkt naar de wond. Ze haalt spullen uit de rugzak.

CHIEL (CONT'D)

D'r is op hem geschoten. D'r zit hagel in. Kleine kogeltjes.

Hij kijkt naar Linda. Linda aarzelt. Chiel ziet de de tranen in Bruno's ogen, de verwachtingsvolle blik.

CHIEL (CONT'D)

Ik ben geen... Dierenarts, of... Chirurg, hè? Maar...

LINDA
Samen kunnen we dat best.

Linda legt haar sjawltje neer. Ze stalt er een heel EHBO gebeuren op uit. Linda pakt een mesje en geeft het aan Chiel. Chiel snijdt daarmee de wond open. Het pus stroomt eruit. Bruno kijkt toe, aait ondertussen Taiki over zijn kop. Frankie kijkt nog steeds weg.

CHIEL
De schoft die dit heeft gedaan...

Hij peutert de kogeltjes met een pincet uit de wond.
Ondertussen:

FRANKIE
Hij lijkt op een hond.

CHIEL
Een wolf is geen hond. Maar een hond is wel een gedomesticeerde wolf.

Bruno en Frankie snappen dat niet. Chiel ziet dat Linda niet met haar ogen rolt.

CHIEL (CONT'D)
Waarmee ik maar bedoel dat alle honden van de wolf afstammen.

Frankie knikt wijs, maar snapt er niks van. Bruno focust op de operatie. Linda ziet dat hij een beetje wit wordt.

LINDA
Als dit al lukt, kunnen we hem hier niet achter laten.

BRUNO
Ik dacht... Misschien...

Chiel en Linda wisselen een blik. Linda kijkt naar de wolf, zijn brave kop. En dan weer naar Bruno. En dan weer naar Chiel. Een blik van verstandhouding.

CHIEL
Misschien moeten we hem dan een tijdje in de gaten houden.

Frankie begrijpt dat de wolf mee mag.

FRANKIE
Mogen we een gedommeste wolf?

Linda kijkt Chiel aan. Even wil ze nog in verzet, maar dan legt ze zich erbij neer. Bruno knikt. Het pus, het bloed, het wordt hem nu bijna teveel.

CHIEL

De vraag is alleen; hoe krijgen we hem hier vandaan?

Bruno kijkt naar zijn vader. Hij springt overeind.

BRUNO

Ik weet iets...

Frankie en Bruno gaan twee lange stokken zoeken. Chiel gaat door met zijn 'operatie'.

LINDA

Dit is toch geen wolf?

Chiel kijkt Linda aan. Hij weet het niet.

LINDA (CONT'D)

Kijken?

Chiel knikt. Linda pakt haar telefoon en zoekt op: wolf. Ze krijgt afbeeldingen. Houdt die naast de kop van Taiki. Schudt nee. Nog een afbeelding, weer nee. En nog één.

CHIEL

Zoek eens op gedommeste wolf?

Linda grijnst. Geeft een vriendschappelijke por. Bergt haar telefoon op.

LINDA

Het is een hond.

CHIEL

Hoeft Bruno niet te weten, toch?

Linda schudt nee. Linda en Chiel kijken elkaar even lang aan. Echt aan.

113 EXT. BOS / BIJ SHELTER/GROT - DAG 6 113

Niet veel later lopen ze in een rijtje door het bos. Bruno voorop, hij wijst de weg. Achter Bruno Frankie, daarachter Linda, die de brancard aan de voorkant tilt, en achterop Chiel, die de brancard aan de achterkant tilt. De brancard zijn twee lange stokken door de jas van Chiel gestoken.

Vereende krachten. Langs de wapperende lintjes. Over hoogteverschillen, dwars door takken en kronkelende padjes en langs water.

Linda voelt haar telefoon trillen. Ze pakt hem uit haar zak. Ze kijkt en ziet: gefeliciteerd! Jullie hebben hem. Met hartjes en duimpjes omhoog enzovoort. Linda antwoordt niet. Ze zet haar telefoon uit. En concentreert zich op haar gezin.

114 INT. AUTO/EXT. ERGENS LANGS DE ROUTE OP DE TERUGREIS - DAG 1140

Een paar dagen later. Het gezin is op de terugreis en heeft een tussenstop bij een parkeerplaats gemaakt.

We zien Bruno naast Taiki zitten op de achterbank. Bruno doet de veiligheidsgordel bij Taiki om. Taiki heeft een mooie spiksplinternieuwe halsband om.

Linda zoekt een leuk muziekje op. Chiel, die achter het stuur zit, bekijkt op de navigator waar de files staan.

Frankie gooit buiten een plastic tasje met afval in een prullenbak.

Frankie stapt in. Ze doet haar gordel om.

STEM NAVIGATOR
Keer terug naar de route.

FRANKIE
Anders krijg je een boete.

Linda schiet in de lach. Chiel glimlacht en rijdt weg. Net voordat de auto van de parkeerplaats rijdt, horen we vanuit de auto een harde scheet.

FRANKIE (CONT'D)
Ooooo.

BRUNO
Gatver! Papa!

CHIEL
Ik was het niet.

LINDA
Ik was het ook niet.

FRANKIE
Ik ook niet.

BRUNO
Ik ook niet.

Stilte.

ALLEN
Taiki!

Bruno draait zijn raampje open. Steekt zijn hoofd eruit. Taiki's kop verschijnt naast hem.

De motor loopt als een zonnetje. Chiel zet de auto in de eerste versnelling en begint weg te rijden.

Linda scheurt het zakje verder open. Vier dampende Zweedse kaneelbroodjes komen tevoorschijn.

Taiki hangt met zijn kop tussen de twee voorstoelen in. Een dikke kwijldraad hangt uit zijn mond. De kwijldraad valt uit Taiki's bek op de broodjes.

BRUNO

Nee!

FRANKIE

Getver.

Linda moet nu ook lachen. Chiel moet ontzettend lachen.

De auto rijdt van de parkeerplaats af.

We horen iedereen lachen/jakkes/getver roepen.

CREDITS OVER

Bruno steekt zijn hoofd uit het raampje. Taiki's kop verschijnt naast hem. Frankie aan de andere kant.

We zien de auto van de buitenkant de parkeerplaats afrijden.

We zien Bruno's blije gezicht uit het raampje, naast de blije kop van Taiki. En aan de andere kant van de auto de kleine blije handjes van Frankie.

SLUT (EINDE)

CREDITS OVER:

We zien de auto van de buitenkant.

We zien Frankies hoofdje uit het raam, haar wapperende haren over haar gezicht. Haar handen in de lucht. Aan de andere kant zien we Bruno's blije gezicht uit het raampje, naast de blije kop van Taiki.

SLUT (EINDE)